

universitātes avīze

IZNĀK KOPŠ 1922. GADA
25. SEPTEMBRA

otrdiena, 1995.gada 19.decembris

**NEDĒLAS
ROZINĪTE**

"Pamēģiniet ticēt
avīzēm, tad jūs tālu
tiksiat" - dzirdēts LU
vadības sēdē.

25. - 26. novembrī Vēstures un filozofijas fakultātē notika **studentu vēsturnieku konference "Baltija - 20. gadsimts"**, apvienotā somu un latvju brigādē. Tika vilktas paralēles un perpendikuli Latvijas un Somijas vēsturē. Pateicamies Universitātei par sniegto materiālo palīdzību.

ISHA

1. un 2. februārī notiks **akadēmiskā konference** studiju darba pilnveidošanā. 1. februārī plkst. 11.00 Mazajā aula notiks plenārsēde.

13. decembrī LU viesojās **Sorbonnas universitātes prezidents**, lai dalītu diplomus un slēgtu līgumus. Par to visu sīkāk avīzes nākamajā numurā.

ZIŅAS

Izveidots Latvijas-Dānijas informācijas tehnoloģijas mācību centrs. Šis draudzības rezultātā vairāki desmiti datoru nonākuši Ekonomistos un Lielajā mājā. Kā atzina profesors Juris Miķelsons no Vadības sistēmas katedras: informācijas jautājuma sakārtošana Latvijā ir 1. vietā.

Kopdarbības rezultātā sakārtots pilsoņu reģistrs, radušās mācību klases, programmu produkti.

Sākums ir, tad jau redzēs, kā viss turpināsies.

STUDENTU ZINĀŠANAI

1995./96. akadēmiskā gada kalendārs

PAVASĀRA SEMESTRIS

29.01.96. - 04.02.96. Reģistrācijas nedēļa

Nedēļa	Datumi	Darbības veids
1.	05.02.96. - 11.02.96.	Studijas
2.	12.02.96. - 18.02.96.	"
3.	19.02.96. - 25.02.96.	"
4.	26.02.96. - 03.03.96.	"
5.	04.03.96. - 10.03.96.	"
6.	11.03.96. - 17.03.96.	"
7.	18.03.96. - 24.03.96.	"
8.	25.03.96. - 31.03.96.	"

01.04.96. - 07.04.96. Lieldienu brīvdienas

9.	08.04.96. - 14.04.96.	Studijas
10.	15.04.96. - 21.04.96.	"
11.	22.04.96. - 28.04.96.	"
12.	29.04.96. - 05.05.96.	"
13.	06.05.96. - 12.05.96.	"
14.	13.05.96. - 19.05.96.	"
15.	20.05.96. - 26.05.96.	"
16.	27.05.96. - 02.06.96.	"
17.	03.06.96. - 09.06.96.	Individuālās studijas
18.	10.06.96. - 16.06.96.	un
19.	17.06.96. - 23.06.96.	pārbaudījumi
20.	24.06.96. - 30.06.96.	"

Priecīgus Ziemassvētkus!

Katra gada nogale nāk ar saviļņojošām gaidām- būs katra sirdij jau no bērnības tik tuvie Ziemassvētki, nāks Jaunais gads. Savu saviļņojumu gribam nodot visiem citiem, vēlot prieku, laimi, veselību un citus daudzus no mums šodien tik ļoti trūkstošos dzīves komponentus. Arī es to visu vēlu Jums - maniem vistuvākajiem darba un "ciņu" biedriem.

Šī gada 1. septembrī atcerējos, ka ar LU esmu nepārtraukti bijis saistīts jau 40 gadus. Tie neapšaubāmi ir bijuši manas dzīves labākie gadi. Un es ļoti ceru, ka LU paliks mana lielākā mīlestība līdz pat mūža beigām. Tāpēc vēlreiz Jums vēlu visskaidrākos Ziemassvētkus un laimīgāko Jauno gadu, jo tikai mūsu visu kopīgais prieks un kopīgā laime var nest pilnības un apmierinātības sajūtu. Pārvarēsim starp mums iezagušos pesimismu un neticību! Jutisimies tuvi un savstarpēji palīdzīgi vienmēr un visur! Neviens mums neko nespēs dot, ja paši nebūsim visa labā veidotāji un saudzētāji.

LU rektors JURIS ZAČIS

ŠAJĀ NUMURĀ

- Studentu viedokļi par "Universitātes Avīzi" - 2.lpp.
- LU populārāko cilvēku tops - 6.lpp.
- Vēss, atturīgs un patriots - kas tas ir? - par to arī 6.lpp..
- Vai zināt, kā ir mācīties Amerikā? jeb Nav ko pielāgoties! Esi tāda, kāda esi! - 4.lpp.
- Par ko joko studenti. Saturieties, PAISUMS nāk- 7.lpp.
- Šajā trīskāršajā numurā būs tests, krustvārdu mīkla, konkurss un arī stāsts - meklējiet kādā no 12 lapusēm.

Zīmējusi ANDAL.

AKTUĀLĀ INTERVIJA

Studentu viedokļi par "UNIVERSITĀTES AVĪZI"

"Universtātes Avīze" turpina aptaujāt studentus, lai izzinātu viņu domas par šīs avīzes lietderību.

16 no aptaujātajiem 19 juristiem apgalvoja, ka avīze ir nepieciešama.

Inese: - Avīze, protams, man ir nepieciešama. Kaut vai tādēļ, lai zinātu, kas notiek tajā iestādē, kur tu pats mācies. Ir interesanti uzzināt citu studentu viedokļus par dažādām lietām. Protams, šī vienīgā Universitātes Avīze varētu būt interesantāka, bet vienalga, es gaidu katru nākamo numuru.

Ance: - Tā kā tā ir vienīgā Universitātes Avīze, tā noteikti ir nepieciešama studentiem. Varētu jau gan ko izmainīt. Vajadzētu piesaistīt vairāk līdzekļus,

lai avīze kļūtu saistošāka. Vairāk jāraksta par komandantēm!

Inga un Lauma: - Varētu būt daudz plašāka informācija par Universitātē notiekošajiem pasākumiem, semināriem, vairāk pašu studentu domu. Pēc avīzes sevišķu nepieciešamību nejutām, bet, ja gadās to dabūt (jo tā ir populāra), tad, protams, izlasām. Avīzē vēlētos redzēt informāciju par studentu korporācijām, to pašreizējām aktivitātēm.

Kristaps: - "UA" ir noderīga tajā gadījumā, ja tā sniedz studentiem ikdienā nepieciešamo informāciju un prot izklaidēt. Uzskatu, ka pašreiz tā nav pietiekami plaša un informatīva.

Aptaujājusi
LIENE ZINKEVIČA

Santa, Bioloģijas fakultātes studente: - "Universitātes Avīze" ir vajadzīga, jo kā gan citādi var uzzināt par to, kas Universitātē notiek. Tā gan varētu būt nenoņemta, vairāk informēt par stu-

dentu pasākumiem. Jau tagad, kad avīze sāka iznākt reizi divās nedēļās, katru otro piektdienu ir tā jocīgi skatīties uz tukšo galdiņu. Pie avīzes jau ir ļoti pierasts.

Inga, Politikas zinātnes studente: - Avīze ir nepieciešama kaut vai tādēļ vien, lai katras fakultātes studenti nebūtu "izolēti" viens no otra. Jo, lai arī visi skaitāties LU, ikdienā bieži vien nemaz nezina, kas notiek pašu fakultātē, kur nu vēl citās.

Ingrīda, Ķīmijas fakultātes studente: - Šī avīze noteikti ir vajadzīga, jo garlaicīgās lekcijās nepieciešama kāda lasāmviela. Arī krustvārdu miklas turpmāk noteikti vajag publicēt. Labi arī, ja ir informācija par "kojām" un pasākumiem, kaut gan noformējums varētu būt kvalitatīvāks.

Zigmārs, Juridiskās fakultātes students: - Protams, LU studentiem ir vajadzīga sava avīze, kur būtu viņiem aktuāla informācija, kuras gan reizēm pietrūkst, piemēram, kāpēc avīze neinformē par Studentu Padomes vēlēšanām - kādi ir saraksti, kur var balsot utt.

Ilze, Starptautisko attiecību

studente: - Avīze ir vajadzīga, jo tajā ir daudz informācijas par LU, kas citur nav atrodamā, bet studentiem tā ir nepieciešama.

Inese, Fizikas un matemātikas studente: - Tā nepieciešama, lai studentiem būtu savs preses izdevums, kur ievietot sev svarīgu informāciju un paust savas domas. Domāju, ka studenti būtu gatavi arī samaksāt minimālu cenu (līdz 10 santīmiem) par to. Lai piesaistītu studentus, avīze varētu kļūt izklaidējošāka.

Marta, Politikas zinātnes studente: - Avīze ir ļoti vajadzīga. Tai varētu uzlikt maksu. Būtu labi, ja vairāk tiktu intervēti paši studenti, ja būtu materiāli, kas avīzi padara dzīvāku, piemēram, Smalko aprindu hronika, testi.

Jānis, Ģeogrāfijas fakultātes students: - Domāju, ka avīze ir svarīga ne tikai kā saziņas līdzeklis, bet tā vajadzīga arī LU prestižam, jo kas gan tā par augstskolu, kurai pašai nav savas avīzes?

To, ka "Universitātes Avīze" ir vajadzīga, atzina gandrīz visi 52 aptaujātie studenti (2 atzina, ka

avīze, kāda tā ir pašreiz, viņiem nav vajadzīga), jo sniedz svarīgu informāciju par Universitāti, kas citādi viņiem nebūtu pieejama, kā arī padara viņu studentu dzīvi interesantāku un kļuvusi par tās neatņemamu sastāvdaļu. Daudzi gan piebilda, ka vēlas to redzēt kvalitatīvākā noformējumā, ar izklaidējošāku un operatīvāku informāciju. Taču arī tas liecina, ka studenti arī turpmāk vēlas savu avīzi lasīt un piedomāt pie tā, kā to padarīt interesantāku.

Aptaujājusi
INGA ULNICĀNE

PADOMS TEV

Kā rakstīt CV?

CURRICULUM VITAE jeb - kā tautā saka - "kurkulis", kaut reizi dzīvē ir bijis nepieciešams katram. Būtībā tā jau ir pati autobiogrāfija, tomēr "kurkulis" ir savas raksturīgas pamatiezīmes, kas to atšķir no autobiogrāfijas. Rakstot CURRICULUM VITAE, piesakoties darbam ārzemju firmā vai studijām ārzemēs, katru neprecizitāte var izrādīties liktenīga.

Tāpēc piedāvājam. Tev, lasītāj, "kurkuli" pēc Eirofakultātes parauga. Neaizmirsti pievienot vēstuli, kurā Tu pastāsti, kāpēc piesakies, kādēļ tieši Tu būtu vispiemērotākais kandidāts u. tml. Un vēl atceries, ka Tev savs pieteikums ir jāpadara īpašs, kas to atšķir no visiem pārējiem. Bet arī pārspīlēšana neko labu nedos, tāpat kā meli, kuri tik un tā agrāk vai vēlāk atklāsies. Tātad, esi oriģināls, bet dabisks un Tev veikties!

LIENE ZINKEVIČA

NEDEĻAS NOTIKŪMS

Sajūtas, cilvēki, varbūt datums kalendārā? Cilvēks bez prieka ir kā upe bez ūdens. Šodien, kad ikdiena prasa no mums tik daudz spēka, pacietības un rūpju, prieks ir jo sevišķi nepieciešams. Vienam sveces un sniegbalts galdauts, mīļi cilvēki blakus, bet citam svētku reizē pietiek ar gaišu dienu aiz loga vai smaidošu onkuliti trolejbusā.

Luīze (Vēstures un filozofijas fakultāte)
Svētkos man blakus jā-

būt labiem draugiem. Man ir svarīga pati svētku atmosfēra. Labs garastāvoklis un kāds kārums ir divi no svētku priekšnosacījumiem. Mani mīļākie svētki ir Jāņi, jo milu vasaru un tās smaržas, un Ziemassvētki, kad visapkārt saposts un sniegbalti tīrs, noslēpumains dāvaniņas un sveču liesmiņas.

Dace (SAS)
Katra diena man ir svētki. Liekas, kamēr esmu jauna, spēka un enerģijas pārpilna, tā būs vienmēr. Ar prieku traucos pretī jaunai dienai. Lielu gandarījumu sagādā tas,

ka mani svētki pārtop arī par līdzcilvēku svētkiem.

Lai gūtu pilnvērtīgu svētku izjūtu, blakus jābūt tuviem un mīļiem cilvēkiem.

Jānis (Juridiskā fakult.)
Man ir svarīga pati svinēšana, forša draugu kompānija, labs garastāvoklis un labs iemesls, kuru, ja grib, vienmēr var atrast.

Agnese (SAS)
Ziemassvētki, tie man ir vismīļākie. Liekas, šī noskaņa ir visneparstākā.

Eglīšu skujiņu smarža, piparkūkas. Sajūta, ka notiek kaut kas neparasts un gaišs.

VALODAS

(Turpinājums)
GOOSE / GEESE - zoss/ is golden goose - brit. - pārticības avots; zelta zoss

- a source of unlimited prosperity; the term derives from the expression 'kill the goose that laid the golden egg', a metaphor used by Aesop to illustrate the foolishness of destroying one's prospects of long-term prosperity for the sake of instant gratification - (The car industry is German golden goose. Autorūpniecība ir Vācijas pārticības avots.)

GOAT - kaza separate the sheep from the goats - amer., brit. - atšķirt aitas no kazām; sadalīt cilvēkus divās nometnēs

- to divide people into two groups (amer. explan.); separate the superior from the inferior (taken from the Bible, Matthew, 25-33 - brit. explan.) -

(Working in a place like this really separates the sheep from the goats. Darbs tādā vietā kā šī tiešām sadala cilvēkus divās nometnēs.)

goat, a hairy goat - austral. - kleperis (nievājoši); sacikšu zirgs, kurš uzrāda sliktus rezultātus - a racehorse, which performs badly -

(The last one you gave me ran like a hairy goat. Pēdējais, kuru tu man iedevi bija īsts kleperis.)

GRASHOPPER - sienāzis

grashoppers - austral. - tūristi, kuri apmeklē Kanberu; atpūtnieki - visitors to Canberra, esp. in tourist groups, as distinct from the permanent residents -

H

HARE - zaķis as mad as a March hare - amer. = traks kā zaķis pavasarī - crazy -

(Sally is getting as mad as a March hare. Sellija kļūst traka

kā zaķis pavasarī.)

if you run after two hares, you will catch neither - brit. - uz diviem krēsliem vienlaicīgi apsēsties nevar

HERRING - silķe packed like herrings in a barrel - amer. = kā silķes mucā

dead as a herring - amer. = tēlot mironi, izlikties par beigtu; tēlot jēlo (nievājoši).

38 examples
STRAIGHTFORWARD CVs AND LETTER: A SHORT CV

Straightforward CVs and letter: a short CV

This page contains a short CV presented in a simple straightforward way. The fact that it takes only one page means that all the information can be seen at a glance. The disadvantage is that there is no room to give more than the briefest details, or to show how the facts about you make you suitable for the job. A CV as brief as this would only be appropriate if your education and experience were clearly and self-evidently relevant to the job you are applying for.

The CV on the next page is a little longer, and deals with this particular graduate's experience under different themes. The covering letter which follows aims to persuade the reader that the writer is a good candidate for the job.

There are comments in the margins to help you understand the layout and content of the CVs and letters

CURRICULUM VITAE			
PERSONAL DETAILS			
Name	Janet Laurie	Date of Birth	3.4.1974
Address	47a Everton Road London SE14 9AB	Nationality	British
Telephone	0181-619 4231	Sex	Female
		Status	Single
EDUCATION			
1985-1992	Urban Comprehensive School, Chelsea	GCSEs	Chemistry (A), Physics (C), Mathematics (C), English Language (B), Geography (C), French (C)
1992-1995	King Charles College, University of London	A-Levels	Chemistry (B), Physics (C), Mathematics (C)
1995	BSc (Hons) Chemistry, 2(ii)	Final year project on:	photochemistry of organic compounds
WORK EXPERIENCE			
1992	Helped prepare meat in a bacon factory (7 weeks)		
1993	Sold ice cream on beach, south of France (4 weeks)		
1994	Worked as laboratory assistant in quality control department of Multinational Chemicals plc (6 weeks)		
SKILLS			
Clean driving licence			
Good conversational French			
Accustomed to using VDU keyboards			
INTERESTS AND ACTIVITIES			
School	Debating society (secretary)		
	Dramatic society (acting and props)		
	Community service		
University	Dramatic society (acting and stage management)		
	Hall committee		
	Student industrial society		
REFEREES			
Dr K. Jamieson	Department of Chemistry	Dr A. Roberts	Head of Quality Control
King Charles College	London WC1A 1AA	Multinational Chemicals plc	Milton Keynes MK11 9ZZ

Dates presented in the left-hand margin - makes it easy to follow the order of events.

Indenting all details to the same place creates a vertical line which unites the various sections of the CV.

GCSEs listed in 'run-on' style, rather than on separate lines.

Only brief details of degree course; final year project mentioned.

Precise dates not given, as she thinks the details given (year, duration) will be enough.

Lists the actual skills she has rather than any formal qualifications in these areas.

Gives a simple listing of her main interests - and the roles she played in societies.

VĀR ARĪTĀ

STARP VĪZIJĀM UN IZDZĪVOŠANU

Kas? - 130 pozitīvi domājoši jaunieši no dažādām Latvijas augstskolām, kā arī no Lietuvas, Igaunijas, Nīderlandes un ASV, kurus vienoja ekonomikas studentu organizācijas AIESEC rīkotais Nacionālais apmācības seminārs.

Kur? - Starp Gauju un Turaidu, kur visus aicināja viesnīca "Senleja".

Kad? - Par spīti puteņiem un valsts svētkiem - 17. - 19. novembrī.

Kāpēc? - Lai diskusijās un darba grupās apspriestu aktuālus jautājumus, veidotu nākotnes vīzijas, domājot par savu iespējamo vietu un lomu tajās;

- lai apmācību nodarbībās iegūtu jaunas zināšanas;
- lai pierādītu savu izturību "izdzīvošanas spēlē";
- lai labāk iepazītu viens otru un kopā labi pavadītu laiku.

"Galvenais, ko no šādiem semināriem var gūt to dalībnieki, ir iespēja atrast sev domubiedrus. Pilnīgi sveši cilvēki, kas citos gadījumos varbūt pat nekontaktētos, strādājot kopā kādā no darba grupām var pēkšņi atklāt, ka to uzskati sakrīt, un vēlāk kļūst labi draugi," domā viena no šī pasākuma organizatorēm, AIESEC LATVIJA nacionālās komitejas viceprezidente Signe Alksnīte.

Patiesām, blakus tam, ka šajā seminārā jaunieši ieguva pavisam

vās izbēgt, jo jaunieši problēmas aplūkoja caur savu interešu prizmu, caur to, kā tās ietekmē viņu pašu mērķu realizēšanu. Par faktoriem, kas var traucēt, bet ar kuriem jāreķinās uzsākot savu karjeru, studenti atzina straujo pārmaiņu šai laikā, kas prasa ārkārtīgi lielu elastību un spēju maksimāli ātri reaģēt, kā arī sabiedrības spiedienu uz personību, kas veicina nonivelēšanos un to, ka daudzās dzīves jomās jau ir izstrādājušas savu veida spēles, kas prasa pieņemt to noteikumus.

To, ka šajos semināros nepiespiestā atmosfērā diskusijās un radošā gaisotnē apmācībās ir laba vide sevis pilnveidošanai, atzina arī pasākuma viesis un aktīvs līdzdalībnieks Kriss Batlers, kompānijas PRICE WATERHOUSE (semināragalveņa sponso- ra) direktors Latvijā, kurš arī pats studiju laikā darbojies organizācijā AIESEC.

Semināra darbs nesastāvēja tikai no straujas domu apmaiņas un intensīvas zināšanu ieguves. Starplaikos tika spēlētās tradicionālās spēles.

Spēles un dziedātas tradicionālās dziesmas. Kā diezgan nopietns moments šajā pasākumā atzīmējamas oficiālās vakariņas par godu valsts svētkiem ar vairāk vai mazāk oficiālām uzrunām un tostiem. Kā atzina pasākuma organizatori, tad seminārs savu mērķi esot attaisnojis - jaunieši ir iepazinušies, kļuvuši atraisītāki un zinošāki. Kopumā tam var piekrist, kaut arī brīžiem semināra dalībnieku kūtums, neiesaistīšanās diskusijās un nespēja skaidri noformulēt būtiskākās problēmas, liecināja par pretējo. Sos trūkumus ātri palīdzēja likvidēt semināra labā organizācija un mērķtiecīgi vadītais darba process.

INGA ULNICĀNE

Pamosties no rīta ar lielisku garastāvoki, ieraugi saulainu dienu, un svētki ir sākušies.

Ilze (Juridiskā fakultāte)
Svētki var būt lieli un mazi, piemēram, prieks par jaukiem niekiem. Lielie svētki man parasti ir sevišķi plānoti, un es tiem nopietni gatavojos. Lai svētki izdotos, nepieciešamas trīs lietas - cilvēki, kas tevi mīl un saprot, labs garastāvoklis, pacilātības un viegluma sajūta. Dzīve jau pati par sevi ir skaista kā lieli, grandiozi svētki. Viss ir atkarīgs no tavas iekšējās noskaņas. Dažreiz pietiek ar to, ka no rīta trolejbusā ieraugi rosīgus un smaidošus cilvēkus. Mīļākie svētki man ir dzimšanas diena, ne tik daudz dāvanu dēļ, bet tā iekšējā sa- traukuma, gatavošanās dēļ.

Maksims (Fizikas un matemātikas fakultāte)

Maniem svētkiem ne- maz nevajag tik daudz veiksmīgas dienas, labi padarīta darbiņa, jauka notikuma. Svētku reizēs man iekšēji ir īpašs strāv- joms, ko pat grūti iz- stāstīt. Lielākie un man vistuvākie svētki ir Jaun- nā gada svinības. Piemē- ram, dzimšanas dienas prieks vairāk vai mazāk koncentrēts uz vienu cil- vēku, bet Jaunā gada sa- gaidīšana rada neatkār- tojamu kopības sajūtu, saplūšanu vienā lielā, kolosālā priekā.

ILZE BRŪVERE

KORPORĀCIJAS

SKAIDRU SIRDĪ, MODRU GARU

"Universitātes Avīze" ir sa- ņēmusi lasītāju lūgumus pub- licēt informāciju par studentu korporācijām, tāpēc šoreiz ne- liels ieskaits šobrīd prezidējošās studenšu korporācijas "Gauj- maliete" darbībā.

Studenšu korporācija "Gauj- maliete" izveidojās 1927. gada 22. martā kā sestā sieviešu kor- porācija. Kā jau pieņemts, vie- na no vecākajām korporācijām ņēma jauniņās savā aizbild- niecībā. Par "Gaujmalietes" krustmāti kļuva studenšu kor-

porācija "Daugaviete". "Gauj- malietes" krāsas ir: balts, zils, zelts. Devīze: skaidru sirdi, mo- dru garu.

Tām studentēm, kuras pār- domā iespēju iestāties šajā korporācijā, jāpastāsta arī par uzņemšanas kārtību. Tajā i- estāties var jebkura studente no ikvienas Latvijas augstsko- las. Uzņemšana notiek divas reizes gadā, parasti pavasarī un rudenī. Tad tiek organizēti viesu vakari, uz kuriem jauni- ņajām jāierodas obligāti. Vis- pirms jaunās biedres tiek uz- ņemtas fukšu kārtā uz četriem semestriem. Šajā laikā viņām jāapmeklē visas konventa sa- pulces, un kādā no saviesīga-

Otrdien, 19. decembrī
plkst. 19.00

LU Lielajā aulā Raiņa bulv. 19
notiks

Ziemassvētku
koncerts

pedalās:

LU Kamerorķestris

Diriģents - Guntis Kļaviņš

Solisti:

Andris Brambergs /baritons/,
Zigfrīds Udrasals /klavieres/,
Andrejs Holcmanis /ēģeles/

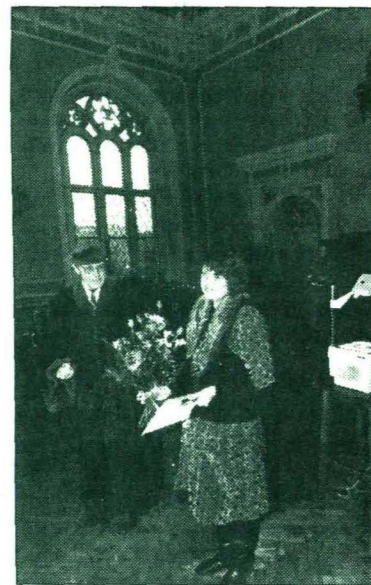
"Uzvarēs, kas pārmainīsies!"

tā, atklājot nu jau tradicionālo Latvijas Programmētāju dienu. teica LU Fizikas un matemātikas fakultātes dekāns Ojārs Judrups. Lai gan, gadiem ejot, programētāji ir kļuvuši par datorzinātņu speciālisti, tomēr Programmētāju dienas ir palikušas tādas pašas, kaut gan ir arī izmaiņas - Fizikas un matemātikas fakultāte ir ieguvusi jaunas telpas.

Latvijas Programmētāju dienas ietvaros notika lēdijas Adas Lavleisas prēmijas pasniegšana. To saņēma Fizikas un Matemātikas fakultātes maģistratūras 2. kursa studente Vita Brakovska, kura strādā Rīgas 1. ģimnāzijā un ie- interesē skolēnus, padarot viņu darbu vairāk praktisku, jo par galveno uzskata garīgo slodzi.

Vēl tika pasniegta arī Čarlza Bebidža prēmija, kuru saņēma Fizikas un Matemātikas fakul- tātes maģistratūras students Jānis Iljins, kurš bija pārsteigts par izrādīto godu, jo uzskata, ka darījis tikai ikdienišķu darbu - to, kas bijis jādara.

Tie, kuriem datorspecialitāte ir tuva, varēja noklausīties lek-

cijas par šīm tēmām un pedia- lities diskusijā par programmu informātikas kursā vidusskolā. Mazākie labprāt ienira kompju- terspēju pasaulē, bet nopietnākie varēja aplūkot izstādi, kurā pie- dalījās firmas IBM, Alcatel Baltics, Starlett un citas.

INGA BĒRZIŅA

Studenšu korporācijas
krāsnesi SOLVITU STRĀKI
uzklausiņusi INGA BĒRZIŅA

TEMPUS PROJEKTS

Nesen notika skolotāju streiks ar pamatotām prasībām par algas paaugstināšanu. Bet cik ir pedagogu, kas strādā atbilstoši mūsdienu prasībām? Ko līdz gadu prakse, ja skolotājs nespēj radoši strādāt un mainīties līdzī laikam?

Pirms trim gadiem tapa TEMPUS projekts, kas paredzēja skolotāju sagatavošanas procesa pilnveidošanu Latvijas augstskolās. Projekta nosaukumā bija ietverti demokrātiskas izglītības sistēmas pamatu veidošanas galvenie aspekti, proti - "Skolotāju sagatavošana atbilstoši mūsdienu prasībām un pedagoģiskās domas aktivizēšana Latvijā".

Lai uzzinātu, kā šajos trijos gados veicies, uz sarunu aicināju TEMPUS projekta koordinatori, LU Pedagoģijas fakultātes dekāna vietnieci DAINUVĪTI BLŪMU.

- Kādas ir būtiskākās izmaiņas mācību programmā pedagogiem jūsu projektā?

- Ir notikusi svarīga izmaiņa terminos - mēs vairs nelietojam vārdus "skolotāju sagata-

vošana", bet gan "skolotāju izglītība". Tā nav tikai vārdu spēle, šai maiņai ir ļoti liela nozīme, t.i., students gatavojas, studē, kļūst par skolotāju, studenti un mācītāji ir partneri, kuri saprot viens otru,

sadarbojas. Studenti kļūst līdzatbildīgi par studiju rezultātu. Tas prasa lielas izmaiņas gan mācītājiem, gan studentu domāšanā, izpratnē, vērtībās un attieksmēs.

- Kas ir paveikts šajā laikā?

- Mēs esam sapratuši savas stiprās un vājās puses, savas priekšrocības, iespējas un šķēršļus. Darba procesā bija iespēja nopietni un vispusīgi iepazīties ar Dānijas, Zviedrijas un Lielbritānijas pieredzi. Šajos trijos gados tika risinātas būtiskas problēmas:

1. Tika noteikti galvenie mērķi un uzdevumi tāda skolotāja tapšanai, kas būtu gatavs mācīt un audzināt jauno paaudzi, spējīgu veidot demokrātisku sabiedrību un dzīvot tajā.

2. Tika izstrādāta skolotāju

izglītības koncepcija, atbilstoša skolotāju uzdevumiem šodienas situācijā un rītdienas prasībām.

- Kam tika pievērsta īpaša uzmanība?

- Daudz tika domāts par studiju programmu saturu un īpaši par studiju metožu izmaiņu, kas studentu no mācītājiem iedarbības objekta pārveido par savas darbības subjektu. Uzmanība vērsta uz radošiem semināriem, grupu darbiem, projekta darbiem, diskusijām.

- Ar kādām grūtībām esat saskārušies darba gaitā?

- Kā jau daudzās citās jomās par šķēršļiem ir kļuvuši: nesakārtotā likumdošana, finansiālo problēmu haoss un relatīvais mācītāju deficīts.

Mūsu cilvēki pie pārmaiņām nav pieraduši un nevēlas sevišķi aktīvi līdzdarboties, ja šīs pārmaiņas skar viņus pašus.

- Ko iegūtu studenti, mācoties pēc šīs jaunās TEMPUS piedāvātās programmas?

- Studiju process nodrošinātu studentu profesionālās pašapziņas un spējas patstāvīgi izlemt, kāpēc, kas un kā jādarbo, veidošanos, veicinātu gatavību radīt un aizstāvēt savas idejas, lemt un uzņemties atbildību, mainīties un piemēroties mainīgajai pasaulei, analizēt savu darbību un darbībā pilnveidoties, un izjust gandarījumu par līdzdalību pedagoģiskajos procesos un par sava un skolēna darba rezultātiem.

ILZE BRŪVERE

AIZ DĪKA

Inga Stodere ir LU Svešvalodu fakultātes angļu filoloģijas bakalaura programmas IV kursa studente. Vienu mācību gadu, laikā no 1994. gada 15. VII līdz 1995. gada 18. VI, viņa pavadīja Beloītas liberālās mākslas koledžā ASV (Viskonsīnas štatā). Par viņas iespaidiem Amerikā pavadītajā gadā lasiet intervijā.

- Tu studē angļu filoloģiju jau IV kursā. Vai esi apmierināta ar LU iegūtajām zināšanām?

- Ja nebūtu aizbraukusi uz ASV, tad varbūt man liktos, ka kaut kā pietrūkst. Ja ir iespējas aizbraukt uz ārzemēm papildināties, tad vajag braukt. Ja es būtu tikai te mācījusies, es nezinu, kā būtu. Visvairāk Amerikā ieguvu dzīvās valodas ziņā. Šeit uzmanība tiek pievērsta tieši specialitātei. Diez vai Amerikā es iegūtu tik daudz zināšanu fonētiskā, leksikoloģijā u.c. Ja man vajadzēs izteikties angļiski, es varēšu pateikt visu, ko gribēšu. Angļu valoda man ir kļuvusi par dzīvu valodu.

- Pastāsti, kad un kā tev radās izdevība studēt Amerikā? Vai uz turieni devies viena?

- Par šo iespēju paziņoja LU. Tā saucas ACC apmaiņas programma American Colleges Consortium. Vienīgais, ko pretendentiem vajadzēja darīt, bija jāuzraksta pieteikums, kāpēc grib tur mācīties, un jāliek TOEFL eksāmens. Pagājušo gadu, cik man zināms, tika četri no LU, un mēs visi bijām no Svešvalodu fakultātes. Kaut gan uz Ameriku lidojām kopā, tomēr katrs mācījāmies savā koledžā un visu gadu nesatikāmies.

- Tev ir pieredze studijās ārzemēs. Salīdzini Amerikas augstskolu ar LU. Kas ir atšķirīgs, kas kopējs?

- Pirmā atšķirība ir tā, ka, ejot uz koledžu, sākumā nav obligāti jāpasaka sava specialitāte. Mums tā ir jāizvēlas uzreiz, bet tur pirmos 2 gadus var nedeklarēt, kas ir viņu galvenā specialitāte. Viņiem ir jāņem 4 priekšmeti (3 ir minimums). Ir noteikts

skaits, cik zinātnēm ir jābūt. Ja uzreiz zina savu specialitāti, tad jāvēl tos kursus un punktus, cik nu kuram grādam vajadzīgs.

Otrkārt, lekcijas ilgst 50 minūtes, un ir 10 minūšu starpbrīdis. 50 minūtēs daudz nevar paspēt. Ja esi paņēmis 4 kursus, pie tam viens kurss ir četras reizes nedēļā, iznāk diezgan daudz mājās studēt.

Treškārt, man patika tas, ka mācītāji jau pirmajā lekcijā izdala sarakstu, kur uzrakstīts, kas tev konkrēti pa punktiem ir jāiemācās un konkrēti eksāmenu datumi un prasības. Sarakstā ir arī norādīts, kādi darbi un kuros datumos jānodod. Ir arī soda elementi. Ja laikā neesi nodevis darbus, tad noņems nost tik un tik punktus. Tur viss ir diezgan punktuāli jānodod, bet tev viss ir absolūti skaidrs, ko tu mācies un kāpēc. Vismaz nav tā, kā te. Ienāk mācītājs pirmajā lekcijā, runā, par ko mācies, ko nemācies. Beigu beigās eksāmeni ir klāt, un students īsti nezina, kas viņam konkrēti ir jāzina. Citreiz pasaka, ka nekādu jautājumu nebūs, jums tas kurss ir jāzina. Patik tas, ka Amerikā profesori (nevis mācītāji) ir brīvākās attiecībās ar studentiem. Mūsu mācītājiem arī varētu būt brīvāka attieksme pret studentiem, daudzi uz studentiem noskatās no augšas.

- Vai tev pietika ar tām angļu valodas zināšanām, kuras ieguvu Latvijā?

- Visvieglāk bija saprast profesorus lekcijās. Grūtāk bija ar studentu slengu, kad viņi savā starpā pārrunā dažādas lietas. Man bija par maz informācijas par Amerikas slengu.

- Vai Amerikas studenti saņem stipendijas?

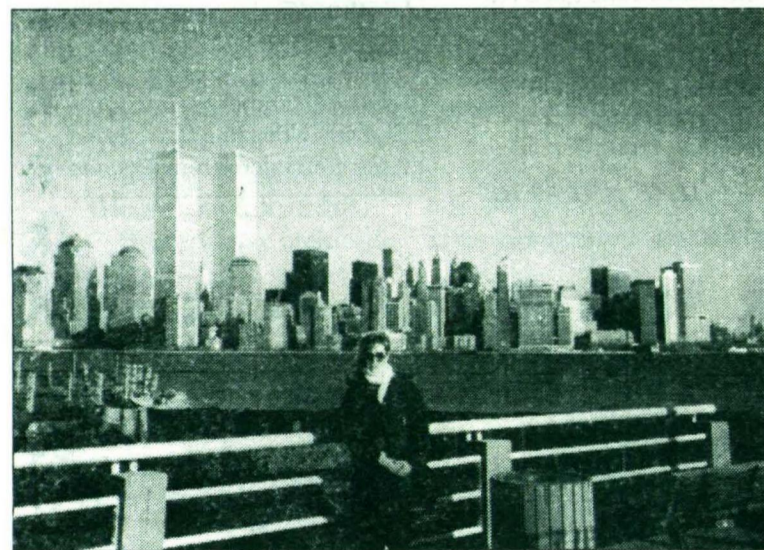
Vai zināt, kā ir mācīties Amerikā? jeb Nav ko pielāgoties! Esi tāda, kāda esi!

- Es saņēmu stipendiju no apmaiņas programmas, bet viņi nesāņem. Tiem, kuru vecāki nav tik turīgi vai tamlīdzīgi, ir iespējas saņemt valsts aizdevumu. Bez tam viņi strādā 10 stundas nedēļā, bet naudu uz rokas nesāņem, jo to pārskaita bankā. Ja pasaka, ka Latvijā studenti saņem stipendiju un studē par velti, tad reakcija ir šāda: "Jūs tos visus tūkstošus varat paturēt?" Koledža, kurā mācījos, bija privāta, un studijas tur izmaksā aptuveni

tieši kopmītnē. Es arī tur dzīvoju. Ir oficiāla prasība (aptuveni 96%), ka studentiem jādzīvo uz vietas. Visvairāk sadraudzējas tie, kas dzīvo vienā stāvā. Man istabiņas biedrene kļuva draudzene, tagad ar viņu sarakstos. Sadraudzējos vēl ar pāris amerikāņiem un dažiem ārzemju studentiem.

- Vai bija kaut kas tāds, ko nespēji pieņemt, dzīvojot Amerikā?

- Sākumā tur ir grūti visu pieņemt. Daudziem, kas tur aiz-

24000 \$. Viņiem liekas, ka te cilvēki ir bagāti, ka nauda paliek uz rokas, un par izglītību nav jāmaksā.

- Vai Amerikas studenti kaut ko zināja par Latviju?

- Kā nu kurš. Amerikā ir tendence par pārējo pasauli neko daudz nezināt. Bija dažādi gadījumi, ka kādam pasaku, ka esmu no Latvijas, tad saka: "Jā, man vidusskolā bija draugs no Latvijas."

Ir reti sastopami gadījumi, kad cilvēki par Latviju uzzina no laikrakstiem. Ja viņiem nav bijis nekādu sakaru ar Latviju, tad viņi arī neko nezina. Krita uz nerviem tas, ka Latviju jauca ar Krieviju.

Ar kursa studentiem man nācās mazāk saskarties, jo, aizejot vienā un tajā pašā dienā uz otru nodarbību, satiec pilnīgi svešus cilvēkus. Draugus vairāk iegūst

brauc, liekas, ka dzimtajā vietā ir labāk. Ja es tur būtu palikusi vienu semestri, tad varbūt tas iespaidis nepaliktu tik labs. Tā kā paliku gadu, varu teikt, ka man tur ļoti patika.

Man bija grūti pierast pie viņu "sēdošā dzīvesveida". Te, Rīgā, esi noskrējies katru dienu. Tur - mazajā koledžīņā - apkārt neskrāida.

- Ballītes nerīkoja?

- It kā jau katru nedēļu piektdienās un sestdienās kādā no kopmītnēm notika ballītes. Tiek organizēti dažādi interešu klubi, kur viņi sanāk kopā. Tomēr Latvijā ir aktīvāks dzīvesveids. Latvijā cilvēki vairāk domā, ko citi par viņiem teiks. Tur cilvēki ir daudz brīvāki gan apģērbā, gan attiecībās.

Kādu vakaru, kad taisījās iet

uz koledžas ballīti, prasīju, kas jāvelk mugurā, kāda tur būs atmosfēra. Man atbildēja: "Nav ko pielāgoties. Esi tāda, kāda esi!" Tas ir palicis atmiņā.

- Vai pēc Amerikas izmaiņām?

- Nedaudz noteikti. Kļuva brīvāka. Nedomāju tik daudz par to, ko citi par mani domās, bet gan: "Cik tu vari, tik dari, un kas tu esi, tas esi." Tas ievirza citādākā domāšanā.

- Atgriezīsies pie LU. Tev rit studiju pēdējais gads. Kā tu domā - ir šeit vērts mācīties, vai nē?

- Par savu fakultāti varu teikt, ka var būt ir vērts mācīties, tāpēc ka nekur ārzemēs mums filoloģiju tik labi neiemācīs, ja vēlies būt tieši valodnieks. Ja es mācītos ekonomistos vai juristos, liekas, ka ārzemēs iegūtu vairāk. Otra meitene no tā paša apmaiņas brauciena, kurā biju es, pārgāja no svešvalodniekiem uz ekonomistiem. Atrada sponsoru, un palika vēl uz otru mācību gadu. Ja mācās praktisku priekšmetu, tad ārzemēs ir vairāk iespēju.

Par visu LU varu teikt, ka Latvijā piemērotāk ir pēc vidusskolas nākt uz Universitāti un uzreiz izvēlēties specialitāti. Amerika ir attīstīta valsts, un viņi var atļauties vēl pēc vidusskolas plašāk tālāk mācīties vidusskolas priekšmetus.

ELĪNA DUBAVA

"Rīt es meklēšu citu vietu"

- Tavas nodarbības ir visai daudzpusīgas - mūzika, fotogrāfija, dzeja, bioloģija... Kas īsti tu esi?

- Būs grūti pateikt. Visprecīzāk - es esmu brīvmākslinieks visplašākā nozīmē. Visu šo interešu apvienojums - tas veido mani. Filsofs pašmācības ceļā, fotogrāfs pašmācības ceļā, dzejnieks pašmācības ceļā - principā viss pašmācības ceļā.

- Vai tu uzskati sevi par radošu cilvēku?

- Jā, pavisam droši. Tas man ir pāri visam.

- Kāds šobrīd ir tavs skatniens uz pasauli?

- Agrāk man bija citas vērtības, tiecos uz kaut kādām lietām, nepārtraukti mēģināju kaut ko sasniegt, visu laiku pret kaut ko cīnījies. Tagad ir citādāk - es vienkārši plūstu pa straumi, tajā pašā laikā saglabājot savu es un arī īpaši nemēģinot būt par kaut kādu baigi lielo vīru, kurš tagad ir visiem pāri. Jā, es daru lietas, bet tīri savās interesēs.

- Tavs ceļš mūzikā. Kā tu nokļuvi līdz SORROW STONES?

- Tas bija ļoti interesanti. Esieraudzīju sludinājumu avīzē, ka gotiskās mūzikas grupa meklē vokālistu.

Es piezvanīju tam cilvēkam - Ivaram Blūmam - un pateicu, ka es varētu mēģināt dziedāt. Tad mēs sarunājām pirmo mēģinājumu, tas bija tāda vietā, ko daudzi pagrides mūzikas cienītāji pazīst ar nosaukumu "Tornis". Tā viss aizgāja, kādu laiku nodziedāju pie viņiem. Un tad bija viens tāds moments - visi mūsu uzskati par mūziku, tālāko turpināšanu aizgāja šķībi, viss it kā sabruka, un es vienkārši aizgāju. Viņi joprojām turpina spēlēt, viņiem tagad ir cita vokāliste - Helēna Kozlovska. Grūti pateikt, vai tā tagad ir gotiskā mūzika, jebkurā gadījumā viņi ir ģitārroka stilā klasiski spēlējoša grupa ar kaut kādām gotiskās mūzikas iezīmēm.

- Vai tava aiziešana bija sāpīgs fakts?

- Sākumā jā. Es pat tajā brīdī, kad man pateica, ka esmu atvaļināts no grupas, jutu, ka viss ir beidzies un nekam nav jēgas. Tad es sāku domāt - tā varbūt ir pat labāk, jo es neieciņķojos vienā lietā. Nākamais projekts, starp citu, man ir it kā jau atrasts. Principā es atkal mēģināšu. Tas ir tīri radošs ceļš - visu laiku meklēt kaut ko jaunu.

- Vai kādai brīvās pasaules grupai ir līdzīgs mūzikas stils kā SORROW STONES?

- Konkrētu grupu grūti nosaukt. Tas, ko viņi tagad spēlē, ir tas, kas pasaulē vienu laiku, bija grunge, tagad ir ģitārmūzika. Ir dažādi ģitārmūzikas veidi, un viņi attiecīgi klasiski šajā stilā spēlē. Tā ir mūsu deviņdesmito gadu beigu mūzika.

- Spēlēšana tev bija izklaide vai arī ambīcijas iekļūt TOP 10?

- Ambīcijas iekļūt TOP 10 man nekad nav bijušas. Es vienmēr esmu bijis pret uzspēlētu popularitāti. Popularitāte pati

par sevi man patiktu, bet man nepatīk tas, ka cilvēks ar visiem līdzekļiem grib kļūt slavens. Tā bija tikai tāda lieta, kur varēju atslēgties no ikdienas, jo ikdienišķs darbs diendienā - tas galīgi nav priekš manis.

- Vai bija kāda uzstāšanās, kas tevi pilnībā apmierināja?

- Viena uzstāšanās, no kuras es patiešām ieguvu lielu baudu - tas bija pirmais koncerts Sabīlē, festivāls "Zem tilta". Tur viss bija perfekti, bija skaņa, un uzskatu, ka tad uzstājāties vislabāk. "Rokā pret narkomāniju" mēs uzstājāties nedaudz citādāk, bija savas problēmas.

- Vai mēģinājumu laikā neradās domstarpības ar kaimiņiem?

- Nē, mēs ar grupu mēģinājām Rīgas Jaunā teātra telpās, līdz ar to kaimiņu tur nebija, izņemot varbūt pāris žurkas. Kaimiņus man patīk traucēt savā mājā ar magnetofonu.

- Kas rakstīja mūziku?

- Mūziku rakstīja ģitārists un basģitārists. Pārējie varbūt dažkārt piemeta kādas idejas.

- Tavs viedoklis par smagās mūzikas stāvokli Latvijā.

- Pašlaik lielākā daļa grupu nepārtraukti cenšas atgremot kaut kādas vecās vērtības. Teiksim, tā pati HUSQVARN spēlē klasiskā thrash stilā. Tagad saradušas n-tās jaunās grupas, kas spēlē gan ar doom, gan metal rap iezīmēm; es par tām baigi jūsmoju.

- Kāda veida mūzikai uz tevi ir iedarbība un kāda?

- Ja es klausos psihodēlisku mūziku - tas ir ļoti plašs jēdziens - tas nav tikai agrīnais PINK FLOYD, tā ir arī agrīnā industriālā mūzika kā THROBBING GRISTLE un tamlīdzīgi, tad tānī brīdī tas ir līdzvērtīgs narkotikām. To klausoties, es aizklistu absolūti citās sfērās. Bet ir cita mūzika, teiksim, kaut kāds metāls, kuru es klausos no profesionalitātes viedokļa un lai vienkārši atslēgtos. Kaut kādā tusiņā ne vienmēr ļoti klausīties mūziku ar okultu pieskaņu.

- Tu un Sātans.

- Šis jautājums ir ļoti divains. Daudzi mani sauc par sātānistu, nezinu, kāpēc. Es kā tādu noliedzu gan Sātānu, gan Dievu. Teiksim, Karloss Kastaņeda; viņam vienkārši ir negatīvais un pozitīvais pretpols, ir jābūt abiem kopā. Es esmu kaut kur pa vidu. Kastaņedam kāda romāna sākumā bija viens labs dzejolis, veltīts vientuļajam putnam un tajā bija vārdi, ka vientuļajam putnam nav noteiktas krāsas. Es noliedzu visu, jo tas ir visvieglāk. Man ir sava reliģija.

- Tu raksti dzejoļus. Kāpēc ne prozu?

- Tajā brīdī man tas likās vienkāršāk, isāk. Tas ir maziņš gabaliņš, ko es tur uzskricelēju, un tā saucas dzeja. Pēc tam es rakstīju dzeju un sapratu, ka nemaz tik vienkārši nav. Izrādās, tomēr laikam prozu ir vieglāk rakstīt nekā dzeju. Esmu sācis rakstīt stāstu, ko mans draugs nosauca par absolūto vājprātu. Pirmkārt, dzeja prasa kaisli, tur nepārtraukti jābūt emocijām. Neslēpsim - galvenais tomēr dzejniekam ir sievietē. Savā laikā Pikaso savam draugam dzejniekam, kuram bija ļoti skaista sievietē, teica: "Nu kam tev tik skaista sievietē; dzejniekam nedrīkst būt sievietē." Dzejniekam drīkst būt sievietē vienu mirkli un viss. Lai viņam ir tāds kārtīgs trieciens, un viss notiek.

Tad viņš jūtas bēdīgs, uzraksta dzejoļus, un tad atrod nākošo mūžu.

- Kā tu raksturotu savus dzejoļus?

- Sākumā absolūti depresīvi un ļoti saistīti ar mīlestību, nākamie arī depresīvi, bet ne vienmēr saistīti ar mīlestību.

- Tu un fotogrāfija.

- Es sevi pieskaitu pie dabas fotogrāfiem. Nākotnē domāju pievērsties citām lietām, teiksim, portretiem.

- Vai fotografējot tev ir svarīgi, vai bilde būs krāsaina vai melnbalta?

- Ja es fotografēju dabu vai tādas lietas, kur ir vajadzīgas krāsas, tad jā. Bet portreti un akti labāk izskatās melnbalti, tad var labi sakombinēt gaismas, visus toņus, pustoņus.

- Tu studē bioloģiju. Vai vēlies strādāt savā nozarē?

- Es agrāk gribēju strādāt par biologu, tad arī tas bija ļoti apmaksāts darbs. Man pašlaik ir citas vērtības dzīvē - radošā puse ir aizņēmusi zinātnisko pusi. Es pēc specializācijas esmu ornitologs un tas, ko es daru, ir sevis atslēgšana no visiem stresiem, dzīves rutīnas, vēl papildus šim radošajam.

- Tavs viedoklis par mācībspēkiem Bioloģijas fakultātē?

- Lielākoties mums patiešām ir ļoti feini mācībspēki. Bet ir daži, neminēšu vārdā, kuri man ir spēcīgi iegriezuši. Negribu nosaukt vārdus vienkārši tā ie-

mesla dēļ, ka man vēl jānokārto bakalaura eksāmens.

- Kāda ir atmosfēra Bioloģijas fakultātē, kādi cilvēki tur mēdz?

- Bioloģijas fakultāte - tā ir fenomenāla vieta. Manuprāt, tai ir viena no interesantākajām aurām no visām fakultātēm. Vienīgi tradīcijas lēnām sāk zust. Tas ir izskaidrojams ar to, ka agrāk šie cilvēki, kas bija galīgi traki, bija vairākumā. Tagad viņi ir mazākumā, un biologu tradīcijas sāk apsīkt. Tomēr mums tāpat joprojām notiek labas lietas.

- Uzšķērst peli vai cilvēku - vai tas tev ir viens un tas pats?

- Cilvēku griezis vēl neesmu un ceru, ka arī nevajadzēs. Ja runājam par vārdes griešanu, tad vienā brīdī man tas pat ļoti patika - varde, kurai bija noplēsta āda un atsegti muskuļi, izskatījās kā kails Stallone. Meitenes pat stāvēja, rokām aizsegušas sejas, man tas likās ļoti smieklīgi. Cilvēks ar tādām lietām saskaroties, ar laiku notruelinās attiecībā uz nāvi.

- Vai studijas kaut ko mainījušas tavā attieksmē pret dzīvi?

- Domāju gan. Pateicoties Bioloģijas fakultātei, es esmu tāds kā tagad. Seit es pirmo reizi sastapos ar cilvēku, kas mani "ievilka" Rakstnieku savienībā - Kasparu Sideru, iepazīnos vēl ar daudziem radošiem cilvēkiem.

- Tu raksti, fotogrāfē, dziedā. Vai tev ir svarīga publika un tās vērtējums?

- Zināmā mērā jā. Bet es nealkstu, lai man būtu piekritēju bari simtos, tūkstošos. Man pietiek, ka man ir kaut vai desmit cilvēku, kas mani saprot, un esmu par to priecīgs.

- Kas tevi visvairāk ietekmē, un no kā tu esi atkarīgs?

- Galvenokārt no sevis.

- Vai vide tevi ietekmē?

- Agrāk es biju kā sūklis, uzsūcu no vides visu diezgan spēcīgi. Tagad ir citādāk, es vidi pieņemu kā tādu.

- Vai asas izjūtas tev ir būtiskas?

- Jā, tās man patīk. Ne jau regulāri, bet reizi pa reizi vajadzīgs kaut kas tāds, kas sapurina.

- Tu, narkotikas un alkohols.

- Alkohols - tas ir tāda lieta, kas reizi pa reizei pagādās. Runājot par narkotikām, man ir labākas lietas par tām.

- Vai dzīvo saskaņā ar sevi?

- Esmu novedis sevi līdz tādām stāvoklim, ka šobrīd esmu saskaņā.

- Vai tu mīli sevi?

- Es īstenībā nevienu neienīstu, bet arī nemīlu, līdz ar to tas attiecas arī uz mani. Es vienkārši pieņemu, ka es esmu.

Vienatnē cilvēks var daudz ko sevi savest kārtībā un saprast, ko viņam vajag.

- Vai kādreiz esi gribējis pārtraukt savu dzīvi?

- Es pat vairākas reizes esmu to gribējis, bet tagad es īpaši to vairs nealkstu. Lai gan man liekas, ka dzīve nav tas pats jaukākais.

Ričards Bahs reiz teica: "Kā pārbaudīt, vai tava misija uz Zemes ir pabeigta? Ja tu esi dzīvs, tā vēl nav pabeigta."

- Vai pazīsti depresiju un atzīsti medikamentu lietošanu, lai uzturētu sevi psihiskā formā?

- Depresija ir pazīstama. Neatzīstu, tas vēl vairāk sarežģī visas lietas.

- Vai parapsiholoģijai ir kāda nozīme tavā dzīvē?

- Jā, spēcīga, tā palīdz uzturēt mani formā un dabūt lielā mērā to, ko es gribu. Parapsiholoģija ir vēl viens variants, kā savest kārtībā savu garu. Šajā ziņā man ļoti palīdzējis Kastaņeda ar savu mācību. Varbūt daudzi neizprastu viņa okulto pieredzi, bet tānī pašā laikā psiholoģiskā pieredze - attiecības ar cilvēkiem, ar pasauli vispār ir šajā sabiedrībā optimums, lai sevi nenovestu līdz kaut kādam vājprātam.

- Visi šie svētki - Ziemassvētki, Jaunais gads un vispār svētki tavā izpratnē.

- Man tas ir tāds iemesls izpriecāties. Svētki - tas ir šablons. Īstenībā svētkiem jābūt katru dienu, cilvēkiem sevi jāuztur svētki. Es varu būt depresīvs, bet tajā pašā laikā man var būt svētki.

- Vai cilvēks un dzīvnieks ir ļoti atšķirīgas būtnes?

- Pēc intelekta jā. Pēdējos gados es jūtu, ka tā starpība vairs nav liela; uz ielām vairāk redzami dzīvnieki nekā cilvēki. Dzīvnieks reizēm ir feināka būtnē nekā cilvēks, viņš vismaz nelamājas.

- Varbūt kāds novēlējums 1) studentiem, 2) cilvēkiem.

- Studentiem - lai viņi mazāk plosto, lai kādreiz paņem rokā arī kādu labu grāmatu. Cilvēkiem vispār ir grūti ko novēlēt. Īstenībā dzīve ir katra paša rokās, un viens cits viņam nepalīdzēs. Tas varētu būt novēlējums - katram jādomā par sevi.

- Ko tu vēlētos paveikt, atstāt pēc sevis?

- Pirmkārt, es gribētu uztaisīt labu grupu, kuru zinātu ne tikai Latvijā, bet arī daudz kur citur. Otrkārt, es gribētu beidzot izdot savu dzejoļu grāmatu. Treškārt, gribētu uztaisīt fotogrāfa karjeru. Tad - lai es arī palieku cilvēku atmiņā ne kā viens riebiņš, melns iņģa, bet arī kā cilvēks, par kuru pēc tam saka: "Viņš tomēr bija foršs čalis!"

KĀDI ESAM

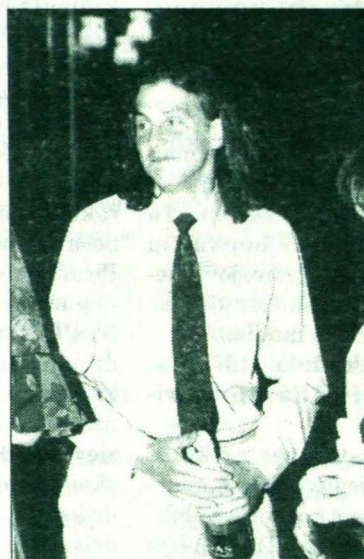
LU POPULĀRĀKO CILVĒKU TOPS

AFANASIJS

(īstajā vārdā Juris Vaidakovs)

Viņu pazīst visi, jo viņš paspēj būt visur. Dāmas saka - foršs čalis. Uz mutes nav kritis, kā saka - mēle īstajā vietā. Interesanti ģērbjas - reizēm kā spānis, reizēm kā portugālis, bet īstenībā - īsts kurzemnieks. Reizēm studē Ģeogrāfiju, biežāk - akadēmiskais parādnieks, jo ļoti aizņemts, izmēģinot spēkus visos masu informācijas līdzekļos.

ASTRONS

(Kalmiņš pēc vārda Austris)

Cilvēks, teiksim tieši, nedaudz izplūdis, ar raga brillēm, bārdu, izskatās "uz trīsdesmit", bet ir krietni jaunāks, bieži uzsauc ... tostus sevišķi bīstams, ja lūdz aizdot naudu, reizēm pat atdod, bet reti. 19 gados izdevis grāmatu. Tiek sme uz filosofiju.

VĒSS, ATTURĪGS UN PATRIOTS

Šobrīd, šķiet, ir noplacis starptautisko attiecību bums, kas pirms kāda laika satrauca visu prātu, jo priekšplānā izvirzās ekonomiskie jautājumi, jo jostas ciešāk savelk visiem, neatkarīgi no tautības. Ir mainījies arī stereotips par latvieti kā par īpaši atturīgu, kļuvis par stūrgalvīgu cilvēku, kas mīl savu māju. Šo priekšstatu, manuprāt, ir mazinājis lielais latviešu jauniešu izceļotāju skaits uz ārzemēm (īpaši uz Vāciju).

Kā šajā ekonomikā, sadzīvē, kultūrā un attiecību mudžeklī mēs redzam viens otru? Cik gatavi mēs esam patiesi, ar ieinteresētību paskatīties uz otru un sniegt roku sadarbībai?

Kā mēģinājums atbildēt uz šiem jautājumiem ir vērtējams Latvijas Universitātes psiholoģijas specialitātes studentes Ilutas Dubļinskas pētījums par sociālo distanci latviešu un krievu studentu grupās, kā arī par latviešu stereotipu.

30 latviešu un 30 krievu studentus lūdza izvēlēties vienu no sešiem variantiem un atbildēt uz jautājumu - kādas attiecības viņiem būtu pieņemamas ar krievu/latviešu tautības pārstāvjiem:

- laulības attiecības;
- personiska draudzība;
- būt par kolēģi darbā;
- būt par vienas pilsētas, ciema

vai ciemata iedzīvotājiem;
- būt par vienas valsts iedzīvotājiem;
- neiebilstu pret viņu izbraukšanu no valsts.

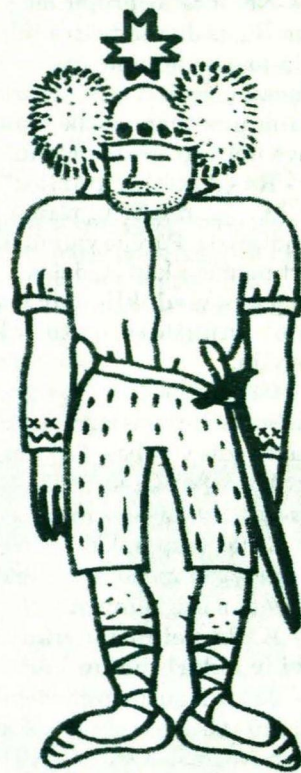
Astoni no 30 latviešu studentiem ir gatavi pieņemt personisku draudzību, bet 9 - uzturēt koleģiālas attiecības ar krieviem.

Krievu jaunieši ir ar mieru veidot tuvākas attiecības ar latviešiem - 7 no krievu studentiem būtu ar mieru stāties ar latvieti laulībā, bet 14 - gatavi pieņemt personisku draudzību.

Šie rezultāti liecina, ka latviešiem salīdzinājumā ar krieviem ir

lielāka tendence ievērot sociālo distanci. To varētu izskaidrot ar dažādiem faktoriem - gan ar vēstures notikumiem, gan ar temperamenta un kultūras atšķirībām.

Arī negatīvais stereotips var traucēt komunikāciju izveidošanos starp cilvēkiem. Pastāv "greizais spogulis", caur kuru pašā saskarsmes procesa sākumā viena puse ir gatava uztvert otru. Arī nepareizs sevis novērtējums var traucēt komunikācijas procesu - piemēram, man ir priekšstats par sevi kā par ļoti interesantu sarunu biedru, un es nemaz nemanu, ka apkārtējie tā nedomā. Šoreiz par

latvieša stereotipu krievu un latviešu studenta acīs. Studentiem tika dotas dažādas (kopskaitā 30) cilvēka rakstura īpašības (apdomīgs, viesmīlīgs, vēss, uzticīgs, noslēgts u.c.), no kurām bija jāiz-

vēlas latvietim tipiskākās.

Kā raksturīgāko latviešu īpašību krievu jaunieši nosaukuši - "patriotisks" un "vēss" (30,5 punkti). Latvieši gan šīm īpašībām piešķir tikai 9 punktus.

Latvieši paši sevi vērtē šādi: strādīgs (32 punkti), apdomīgs (32 punkti), noslēgts (22 punkti), vienpatis (20 punkti).

Krievi latviešu apdomīgumu un strādīgumu vērtē tikai ar 11 punktiem. 28,5 punkti tiek doti latviešu atturīgumam (latvieši paši šai īpašībai dod 19,5 punktus) un 24 punkti - latviešu pieklājīgam, ko paši latvieši vērtē tikai ar 13 punktiem.

Tādu (strādīgu, apdomīgu, noslēgtu vienpati) latviešu studentus redz latvieti. Man gan ļoti gribētos pavaicāt: vai šīs īpašības katrs no studentiem attiecina arī uz sevi, jebšu arī tiek raksturots kāds vispārīgs "latvieša tēls", kas mūsu apziņā daļēji ir izveidojies romantisku jūtu ietekmē.

Krievi mūs, latviešus, redz kā lielus patriotus, kas ir vēsi, atturīgi un pieklājīgi. Interesanti, kā šis stereotips mainīsies nākotnē, mainoties sociālpolitiskajai un ekonomiskajai situācijai valstī.

DACE BEINĀNE,
psiholoģe, "Alter Ego"

Latviešu rakstura īpašību rangs tabulā dažādu tautību studentu skatījumā.

Rakstura īpašība	Latviešu studentu vērtējums	Krievu studentu vērtējums
strādīgs	1	5-6
apdomīgs	2	5-6
noslēgts	3	7-8
vienpatis	4	7-8
savaldīgs, ieturēts	5	3
pieklājīgs	6	4
patriotisks	7-8	1-2
vēss	7-8	1-2

DĀVINĀTPRIEKŠ

Svētku vakarā tev pienāk sūtījums ar miljons sārtām rozēm, un uz vizītkartes rakstīts: "Mīlot Tevi!" Pēc laimīgas stundas pavadišanas, mocoties neziņā, kas tās atsūtījis, atgriežas puķu piegādātājs, paskaidrojot, ka tā ir kļūda un ka tās domātas tavai kaimiņienei.

Dāvanas pasniegšana un saņemšana - tie ir momenti, ar kuriem saistītas mūsu cerības, sapņi un reizēm arī vilšanās. Pirms svētkiem nefantazē, ka tev tiks uzdāvināts kaut kas sevišķs. Tā tu pasargāsi sevi

no vilšanās tajā gadījumā, ja dāvana neatbildīs tavām cerībām. Tomēr, saņemot jebkuru dāvanu, tu vari sameklēt tajā kaut ko pozitīvu, sev noderīgu. Pārvērt dāvināšanu par abpusēju prieku!

Māksla dāvināt un saņemt dāvanu slēpjas spējā paraudzīties uz visu ar otra cilvēka acīm un Zelta likuma ievērošanā: dari citiem tā, kā vēlies, lai citi dara tev. Lai dāvana būtu atbilstoša tavām iespējām, palīgā ņem izdomu un asprātību. Dāvinot ziedus, svarīgi pārzināt Ziedu kodeksu,

kas nosaka to pasniegšanas rituālu, kā arī raksturo tos kā noteiktu jūtu simbolus, piemēram, ciklamena simbolizē uzticību un patiesu draudzību.

Ir svarīgi parādīt otram cilvēkam, ka tu viņu atceries un viņš tev ir nozīmīgs. Viena no vērtīgākajām ir sajūta, ka tavi draugi tevi atceras, kaut uzdāvinot vienu smaīdu. Smaids pamirdz mirkli, bet dažkārt paliek atmiņā uz mūžu.

INESE ĶĪKULE,
EDĪTE KALNIŅA

Manieres -
vai tas ir
svarīgi?

Nāciet arī jūs ar savām domām 20. decembrī plkst. 16⁰⁰ uz Vēstures un filozofijas fakultātes 1. auditoriju. Pasākums notiks angļu valodā. Interesenti aicināti piedalīties debatēs.

PRIEKŠ UNIVERSITĀTEI, UNIVERSITĀTE PRIEKAM.

KĀDI ESAM

Prieks. Vai mums tas ir vajadzīgs? Mūsu dzīve ir pārsātināta ar finansiālām problēmām, kur tajā lai ievietojas prieks? Vai mēs vēl mākam smaidīt un draudzīgi pasmieties? Laikam tomēr tas ir vajadzīgs, jo daudzi no mūsu lasītājiem pārmet to, ka avīze ir pārāk nopietna, tai trūkst humora. Studentu dzīve nestudentam parasti saistās ar bezrūpību, nemācīšanos un bohēmu, mūžīgo smiešanos un avantūrām. Vienmēr preses izdevumos tika un tiek publicēti humoristiski stāstiņi "iz studentu dzīves", piemēram:

○ Guļ studentīņš uz tramvaja sliedēm ar baltmaizes kukulīti rokās. Garām iet viņa kursa biedrs un jautā:

- Ko tu te dari?
- Eju nāvē! Šī dzīve ir grāvusi visus manus ideālus.

- Bet kāpēc tev rokās baltmaizes kukulītis?

- Tu gribi, lai es badā nomirstu, gaidot tramvaju?!

Šī anekdote, kas soļo līdz daudzām studentu paaudzēm, nav mainījusi savu mūsdienīgumu arī šodien. Arī tagad vēl studenti māk smieties. Iegriežoties Ģeogrāfijas fakultātē, var sastapt cilvēkus, kas tā tik vien kūšā no humora. Tātad, šodien ģeogrāfi:

○ Kādu dienu, pēdējās lekcijas laikā profesors, skatoties uz savu snaudošo publiku, iesaucas:

- Neguliet kā flegmas, atdodieties tam, par ko es runāju. Bet kāda studentīte nevai-

nīgā balsi jautā:

- Par ko jūs nupat runājāt? (Raivo)

○ Brauciens uz Lietuvu. Aizbraucām līdz Lietuvas robežai, un kāds "prātvēders" atcerējās, ka līdzīgs nav paņēmis pasi. Izsēdināt nevar, bet bez viņa braukt nevar. Ātri izkrāmējām vislielāko somu, un šo ielikām iekšā. Labi, ka viņš tāds maziņš padevies. Tā robežsargi neredzēja nabadziņu ne turp, ne atpakaļ ceļā. (Jānis)

○ Manā fukšu ballē notika trakas lietas. Un laikam tā bija nelaimīgākā diena manā mūžā. No rīta, lecot no gultas, izmežģīju kāju, dzerot kafiju, pamatīgi applaucējos, ejot ārā pa durvīm tajās ievēru pirkstus. Frizētavā ar lokšķērēm man netišām apdedzināja ausi. Neskatoties uz pāris zilumiem, kurus saņēmu fukšu ballē, es varēju

saņemt pirmo grupu, bet, redziet, vēl dzīvoju. (Liene)

○ Vislielākais pārpratums manā dzīvē bija tas, ka aizmirsu par eksāmenu. Mierīgi atnāku uz fakultāti un nevaru saprast, kāpēc visi tādi uztraukušies un sapucējušies. Izrādās, eksāmens. Man no sākuma nepieleca, bet, kad sapratu, grābu informāciju pa labi un pa kreisi, mēģinot kaut ko iemācīties. Par brīnumu nevienu eksāmenu es vēl nebiju nolīcis tik labi. (Zigis)

AGNESE SILAVA,
Ģeogrāfijas fakultātes
studente

VAI TEV IR PSIHologa SPĒJAS?

Tests

Vai esi kādreiz aizdomājies par savu uztveri? Šis tests palīdzēs noskaidrot tavu talantu psiholoģijas jomā. Atbildi ar "jā", "nē", "neesmu pārliecināts(a)". Katrs "jā" ir 10 punkti, katrs "neesmu pārliecināts(a)" - 5 punkti, katrs "nē" - 0 punkti.

- 1) Vai esi kādreiz pareģojis ko tādu, kas vēlāk piepildās?
- 2) Vai tev ir intuīcija?
- 3) Kad tev ir nojauta, vai tu bieži tai seko?
- 4) Vai izturies pret dzīvnie-

kiem kaut kā īpaši?

- 5) Kad tu runāji ar dzīvniekiem, vai tev nešķiet, ka viņi saprot sacīto?
- 6) Vai tu kādreiz esi jutis, ka ar tuvu cilvēku, kurš tai brīdī atrodas tālu no tevis, notiek kaut kas svarīgs?
- 7) Vai tev bieži situācijās, kurās esi pirmo reizi, rodas sajūta, ka tā jau kādreiz bijis?
- 8) Vai tu labprātāk seko savām sajūtām nekā loģikai?
- 9) Kad tuvi cilvēki ir tālu prom, tad vai tev dažreiz liekas, ka viņi ir blakus?
- 10) Vai tu tici, ka cilvēkam ir vairāk nekā piecas maņas?

11) Vai tu tici, ka domu lasīšana bez trikiem ir iespējama?

- 12) Vai esi kādreiz jutis, ka kāds domās kontaktējas ar tevi no attāluma?
- 13) Vai tev ir tendence, pirmoreiz satiekot kādu cilvēku, tūlīt sajūst patiku vai nepatiku?
- 14) Vai tu dažreiz uzmini, ko kāds tūlīt pat teiks?
- 15) Vai tu tici, ka noteikta vide - kā māja vai istaba - var tevi divaini ietekmēt?
- 16) Vai padoms, ko sniedz kādam, bieži izrādās lietderīgs?
- 17) Vai tev bieži ir "apgaisības brīži", īpaši asa uztvere, ko tu nevari izskaidrot?

18) Vai tu labprāt pakļautos zinātniskam testam par tavām psiholoģiskajām spējām?

- 19) Vai kādreiz esi jutis, ka spēj lasīt cita cilvēka domas, un vēlāk noskaidrojas, ka neesi kļūdušies ne par mata tiesu?
- 20) Vai ideja par nākotnes izzināšanu tevi interesē?

SASKAITI PUNKTUS

200
Ja esi ieguvis maksimālo punktu skaitu, nav jēgas stāstīt par tavām lieliskajām psihologa spējām, tu pats tās apzinies.
150-195
Tev ir laba psihologa spējas,

ko tu pats droši vien esi sajutis, piemēram, kā "apgaisības mirkļus".

100-145
Tavas psihologa dotības ir virs vidējā līmeņa, un var attīstīties, ja piestrādāsi.
Daudzi neieklausās savā iekšējā balsī, bet var atklāt īpašas spējas, ja pievērs savai psihei lielāku uzmanību.
Zem 100
Tev ir nelielas spējas psiholoģijā. Bet neaizmirsti izmantot pārējos savus talantus, jo bieži tie ved tevi tieši pareizajā virzienā.

KAS TURPMĀK VADĪS STUDENTU DZĪVI JEB STUDENTU PADOMES VĒLĒŠANĀS UZVAREJA "PAISUMS"

7. decembrī notika jaunas LU Studentu Padomes vēlēšanas. Tajās piedalījās 3 saraksti: "Nacionālā Apvienība", kas solīja stipendijas līdz Ls 19 un saviem vēlētajiem dalīja šokolādes, "Kosmosa Noslēpumu Zinātājs", kurš nolēmis Raiņa bulvārī ierīkot slidotavu ar radiotranslatoru, kā arī Ekonomikas un VEI fakultātes studentu pašpārvalžu, psiholoģijas un pedagogijas studentu un AIESEC apvienotais saraksts "Paisums". Vēlēšanās pavisam piedalījās 1054 studenti. Rezultātā "Paisums" ieguva 16 vietas Studentu Padomē, "Nacionālā Apvienība" - 6, bet "Kosmosa Noslēpumu Zinātājs" - 3.

"Universitātes Avīze" uz eks-presinterviju aicināja vienu no

"Paisuma" pārstāvēm - Ingu Samoviču.

- Kāpēc jūs izvēlējāties tādu nosaukumu "Paisums"?

- Paisums - tas nozīmē, ka mēs beidzot nākam virsū. Tas nozīmē - uzplūdus.

- Ar kādiem uzplūdiem tad jūs sāksiet savu darbību?

- Savu darbību jaunajai Padomei jāsāk februārī. Līdz tam laikam svarīgi apzināt jau esošās iestrādes un iepriekšējās Padomes paveikto. Ne mazāk svarīgi ir, lai visi Padomē ievēlētie cilvēki sanāktu kopā, apmainītos idejām. Iespējams, tādēļ Ziemassvētku brīvdienās vajadzētu sarīkot semināru, jo nākamās Padomes darbs gada garumā lielā mērā ir atkarīgs no tā, vai tā strādās kā vienota komanda. Mēs

esam ļoti pozitīvi noskaņoti pret citiem sarakstiem, kaut arī no R. Eglāja ("Nacionālā Apvienība") rakstītā "Rīgas

Balsī" sapratu, ka viņa domas par iespējamo sadarbību ir atšķirīgas.

- Ari "Paisums" sastāv no

dažādām organizācijām. Vai esat sastrādājušies jau iepriekš?

- Esam visi kopā darbojušies jau izstrādājot Latvijas Studentu Apvienības statūtu grozījumus. Tā kā ekonomistu un vadībnieku pašpārvaldes, un arī AIESEC strādāja līdzās, viens otru zinām.

- Jūs bijāt vienīgais saraksts, kas savā programmā pieminēja "Universitātes Avīzi". Kā domājat sadarboties?

- Esam paredzējuši ar "Universitātes Avīzes" palīdzību regulāri informēt studentus par Padomes darbību, tāpēc domājam cīnīties par tās pastāvēšanu un atbalstīt to, cik būs mūsu spēkos.

INGA ULNICĀNE

MAN PATĪK ĀTRA, KAUT VAI SĀPIGA PATIESĪBA

ES RAKSTU DZEJU

Pār zemi viegli laižas baltas, lielas sniegpārslas, un, uzsēdušās cilvēku siltajām sejām, izkūst, atstājot tikai mitru atmiņu. Tinusies pūkainajā sniega plīvurā, Latvijas Universitātes ēka atgādina noslēpumainu pili, un tikai smago durvju aizciršanās un studentu jautrās sarunas klievē kluso miegainību. Ēka savā ne tik garajā mūžā klausījies daudz jauniešu soļos, skumusi un priecājusies līdz ar tiem, tāpēc nav brīnums, ka gandrīz ik uz soļa var satikt tās beidzējus. Daudzi savos dzīves jēgas meklējumos sasnieguši augstas virsotnes, daži palikuši tepat, līdzās mums, bet vai tas ir tik svarīgi?

Daudzas jaunietes, pārļāpējot žurnālu "Zeltene", droši vien būs pamanījušas Evas Mārtužas vārdu - ar savām savdabīgajām intervijām un lapusiti "Brīdis pārdomām" viņa pievērsusi sev uzmanību. Un, ja labi padomā, tad var atcerēties arī viņas veidoto "Neatkarīgās Cīņas" ielikumu "Tālrāde - tāldzirde" un neskaitāmos raidījumus Latvijas televīzijā. Kā jaunā, materiāli nabadzīgā, bet garīgi bagātā Latgales meitene Genovefa Juhņēviča kļuvisi par žurnālisti un dzejnieci Evu Mārtužu? Tas ir bijis tik ilgs process, ka par to varētu uzrakstīt biezu romānu. Bērniņa 13 bērnu ģimenē, kurā Eva bija 11. bērns, nabadzība, biežās dzīves vietas maiņas, jo tēvs tika izsūtīts uz Sibīriju, un darbu jaunajā LPSR nekur nevarēja dabūt, līdz beidzot Latvijas Universitāte. . .

- Žurnālistiku uzskata par vienu no tām profesijām, kas nav tās pateicīgākās sievietei. Kāpēc tieši tāda izvēle?

- Vai tad vidusskolā kāds zina, kas ir pateicīgs, kas nav. Pēc vidusskolas beigšanas gribēju stāties Ļeņingradas psi-

hologiskajā institūtā, tāpēc pēdējos divus vidusskolas gadus citīgi studēju visas mājas bibliotēkā un arī citur esošās grāmatas, ieskaitot Zentu Mauriņu. Interesanti iznāca, aizgāju uz Latvijas Universitāti, noliku iestājeksāmenus un iestājos žurnālistos, jo nebija naudas, par ko nopirkt biļeti līdz Ļeņingradai. Es visu mūžu biju braukusi par "zaķi", bet toreiz nobijos.

- Tad sanāca gandrīz vai nejaušība. . .

- Nē! Psihologija ir tas pats, kas žurnālistika. Žurnālisti ziņēnīgi jāorientējas cilvēkā, jānosaka, ar kādām metodēm rosināt viņus uz atklātu sarunu.

- Un kur dzīve aizveda tālāk?

- Sāku strādāt "Cīņā" par sekretāri, bet man bija iekšēja pretestība pret šo darbu, tāpēc aizgāju uz teletaipu - tur bija vienuļāk, atbilstoši manai iekšējai izjūtai. Pēc tam aizgāju uz literatūras muzeju, tad 15 gadus nostrādāju televīzijā. Pēc televīzijas atgriezos "Neatkarīgajā Cīņā", tad aizgāju uz "Zeltēni". Dzīvē viss iet pa lokiem, vēl viena vieta pa vidu, un es atkal atgriezīšos televīzijā.

Man grūti strādāt, ja man uzspiež kaut kādas normas. Tādā ziņā man jānovērtē Jakubāns un Hānbergs no "Neatkarīgās Cīņas", kas prasīja sensacionālus materiālus, bet nekad neiejaucās radošajā procesā. Ar to atšķiras rakstnieks - galvenais redaktors no cilvēka, kam galvenais dzīves uzdevums ir izpildītorektora vieta. Patstāvība - tā ir laba lieta.

- Varbūt viena no iespējām ir pašiem kaut ko taisīt?

- Tam vajadzīgs laiks, jo plauktiņi ir jau sadalīti. Lai kaut ko saņemtu, kāds no tiem jāizsūtī no vietas. Ja naudas ir maz, tad var ielauzties tikai superģeniāls prāts.

Nekas dzīvē nenotiek no zila gaisa. Jāizbauda viss, ko dod dzīve. Man patīk ātra, kaut vai sāpi-

ga patiesība. Līdz 28 gadiem jāiet un jādara viss, jo citādi cilvēks kļūst aprobežots, ar klapēm uz acīm. Jāļauj, lai dzīve nes un jākrāj pieredze. Jādzīvo, nevis jānīkst kā pelēkam akmenim - viņš daudz redz, bet nabags apsuņo. Un vēl, pēc Karmas likuma, cilvēks savu isto uzdevumu sāk piepildīt tikai tad, kad sāk sirtot.

Ģimenēs pastāv tāda lieta kā garīgā pieķeršanās un atkarība no vecākiem, bet cilvēka sma-

dzenes ir iestādītas tā, ka viņam ir jābūt patstāvīgam, tāpēc vecākiem, it sevišķi mātēm jāapzinās, ka bērns aizies. Ja viņa tā nedomā, tad ir vergturu filozofijas nesēja, jo ir iespēja parādīt savu varu pār vājāku. Tas nav pareizi, jo katram jāiziet savs sāpju un vilšanās ceļš.

Laikam jau saruna ir par īsu, lai iepazītu Evas Mārtužas pasauli, bet man jums jāpastāsta, ka E. Mārtuža raksta arī dzeju.

Viss sākās jau studiju laikā, bet tad. . . Astoņdesmito gadu sākumā iznāk grāmata ar Evas Mārtužas vārdu, tomēr tajā nav viņas, bet gan Bronislavas Mārtužas dzejoļi. Dubulta dzīve, jo rokā dubulta dzīves līnija, līdz brīdim, kad Eva nolēma pierādīt, ka kaut ko var arī pati. Tā rodas grāmata "No mana kodiēna nemirst". Daži dzejoļi no tās.

Variācijas

*Tu atgādini vēju,
Es gribu baltā liknā,
kas sitas vaigā man,
tev šoreiz jābeidz smiknāt,
kad tavas rokas skar,
tu vējam līdzīgs kļūsti man.
Es gribu līdz ar miglu*

*kā putukrējums žigli
Es nezīnu, kā beigsies viss,
uz tavām kārām lūpām
kad tavās rokās būšu rīt
bez liekām pūlēm kust.*

*Kad strazdi labsajūtā bauda ķiršus,
es nāsīs dziļi velku viršus,
man trīsas vēsti, kāda bauda
būs mums pēc gaidu snaudas.*

*Kā putukrējums bļodā
tup migla meža norā.*

*Ak, līdzcietība!
Cik daudz nīkuļu tu dzemdē!
Pilns laukums talantu, varoņu,
tautmiļu, nākotnes pareģu.
Cik savādi viņi runā,
cik pārliecinoši žesti,
līdzcietību sludinot,
smadzenes gludinot,
tautā žēlabas pludinot,
nikulību cildinot,
uz kurmjū pakalniem stāvot.
Ak, šie līdzcietības ģēniji!*

*Uz zema sliekšņa, sāpju sliekšņa
sāpīgi tupstu, tulznas lāpu,
rītīdienai meklējot lāpu,
lai tā kā svecišu simti
mirgotu eglītē rīmi.
Lai ērģeles skan,
ir lūgšana man:
cel acis uz augšu.
Tur vaska sveces medus smaržās kūst,
no manis aizvainojums projām plūst,
zūd zvaigžņu tulku pēdās rūpe, raize, sāpe,
es atkal ticu, ceru, mīlu,
it visus jūs, lai kādi būtu:
ir piedošanas nakts,
ir atdzimšanas laiks.*

Ar EVU MĀRTUŽU sarunājusies
INGA BĒRZIŅA

MAZAIS RAINIS VAI LIELĀ INGUNA

ES RAKSTU PROZU

Šoreiz iepazīstinām ar Filoloģijas fakultātes 1. kursa studentu INGUNU CĪRULI, kas ar saviem stāstiem ir ieguvusi Raiņa mazo literāro prēmiju.

- Vai tu sāki rakstīt spe-

ciāli šim konkursam, vai darīji to jau agrāk?

- Stāstus iesāku rakstīt pagājušā gada rudenī. Darīju to, jo gribēju apliecināt sevi un pierādīt kādam cilvēkam, ka es tomēr kaut ko spēju.

- Kad tu iesniedzi savus darbus konkursam?

- Darbiņus es iesniedzu vienu nedēļu pirms konkursa slēgšanas. No sākuma nemaz nebiju domājusi, ka piedalīšos konkursā. Tas notika pavisam nejauši.

- Kad uzzināji par savu uzvaru, kāda bija tava reakcija?

- To, ka esmu apbalvoto skaitā izlasīju "Drauga" astotajā numurā. No sākuma pat nespēju noticēt, ka esmu uz-

varējusi, un, protams, biju ļoti pārsteigta.

- Zīnu ka 13. septembrī bija tava un pārējo apbalvoto apsveikšana. Pastāsti, kur un kā tā notika?

- Pasākums notika Raiņa un Aspazijas memoriālmājā. Apsveicēju skaitā bija Andris Sproģis, Imanta Auziņa meita, kā arī muzeja darbinieki. Darbus rezumēja I. Auziņš. Radošo pacēlumu radīja Annas Auziņas lasītā dzeja par mūsdienu jaunatni un aktieru I. Mūrnieces un H. Ulmaņa uzstāšanās. Saņēmām ļoti jaukas piemiņas balvas un neizsakāmi skaistus ziedus.

- Kas bija pārējie Raiņa mazās literārās prēmijas ieguvēji?

- Tās bija trīs meitenes - Ērika Bērziņa, Lelde Birne, Mārīte Dombrovska. Divas no viņām arī ir pirmā kursa studentes. Ērika studē Filoloģijas, bet Lelde - Filozofijas fakultātē. Mārīte ir Daugavpils mūzikas koledžas audzēkne. Vienīgais vīriešu kārtas pārstāvis Intars Upenieks uz apbalvošanu neieradās, tādēļ neko par viņu nevaru pastāstīt.

- Kas apvieno tavus stāstus "Vajātāji", "Dzīvē nekad nekā nevar zināt", "Ļaunais joks"?

- Visi mani stāsti top, pamatojoties uz reāliem, patiesiem notikumiem. Mainās nianses, bet būtība saglabājas tā pati. Mans pirmais stāsts "Vajātāji", kas publicēts

"Draugā", ir vieglāka rakstura nekā pārējie. Man tomēr labāk patīk rakstīt stāstus ar psiholoģisko pārdzīvojumu motīvu.

- Ko tu pašlaik raksti?

- Tagad rakstu stāstu "Dzīvot vienai naktij".

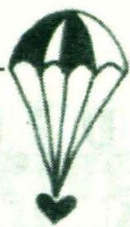
- Kur tu rod iedvesmu saviem stāstiem?

- Tā kā mani stāsti balstās uz patiesiem faktiem, tad arī iedvesma rodas, nonākot neparastās vietās, neparastos laikos un tad, kad notiek neparasti notikumi.

Cerams, ka Inguna nonāks tur, kur pulsē notikumi, un mēs varēsim lasīt jaunus un jaunus viņas stāstus.

AGNESE SILAVA

STĀSTS

INGUNA CĪRULE

Izgājām nakti. Neviena nebija. Ielas tukšas un klusas, pat kaķu ņaudēšana un suņu rejas šai brīdī netraucēja nakts klusumu. Mūzikas skaņas aiz mūsu mugurām kļuva arvien klusākas, līdz izgaisa pavisam. Neviena. Gluži neviena. Tikai nakts, kas bija kļuvusi gaišāka, jo tuvojās rīts.

Zvaigznes debesis pamazām kļuva bālākas. Tā bija bēgšana. Bēgšana no kāda pārāk uzbāzīga pielūdzēja, no nevēlamas sabiedrības.

Tuvojāmie Asaru "Kalniņiem". Jau atkal varēja saklausīt mūziku. Vieglu, sirdij tīkamu. Tā pamazām pieauga skaļumā. Nogriezāmie šķērsieļiņā, kas veda uz jūru. Nodoma to vietu. Labu laiciņu gājām klusēdamas. "Zini, Zane," neizturēju, "man uz krūmiņiem vajag. Pagaidi, es ātri!" Vieta bija diezgan labi pārskatāma, tikai viens ceriņu puduris rēgojās klajuma vidū. Neviena nebija, un es nolēmu izmantot iespēju. Pārāk neatliekama bija mana vajadzība. Taču līdzko grasījies kāpt rāsas pilnajā zālē, mums blakām nez no kurienes iznira ķiršsarkana mašīna. "Hei, meitenes, kurp tad jūs tā dodaties nakts laikā? Vienas pašas, bez kavalieriem?" Kāda patīkama puisa balss iztraucēja iecerēto gājienu. Nedaudz sarāvāmies un paskatījāmies traucētāju virzienā. Zane nevilšus skaļi iesmējās par manu sašutumu, bet es kļuvi dūsmīga. "Kas tev par daļu!" nikni atcirtu. "Es esmu kā meža kaķe - eju, kur pašai patīk!" "Hei, hei, kas par uguntiņu!" tā pati balss noteica. "Un tomēr - varbūt pasacisiet mums, kurp ved jūsu šīs nakts ceļi, daiļās svešnieces?" Paraudzījies uzbāzīgajam jauneklim sejā. Cik sirsnīgs acu pāris tobrīd mani nolūkojās! Izvada visas pirmītējās dusmas, bailes, sašutums. Taču jau nākamajā brīdī izteiktā frāze sakaitināja mani vēl vairāk. "Meitenes, ko tad jūs tā kājām iesiet?" nelūgtie kavalieri negaidot ievaicājās. Mašīna pavisam lēni brauca mums blakām. "Nāciet, sēdieties uz jumta!" vadītājs jautri iesaucās. Atskanēja daudzbalssīgs smieklis. "Uz jumta?" nicīgi pārjautāju. "Nē, zini, es labāk atturēšos - ielūzīšu vēl. Tava sarūsējusi grabaža knapi velk dzīvību." Tagad savukārt smējāmie mēs ar Zani. Mašīna, kuru aprunājām, īstenībā bija viena no modernākajām mūsdienu pasaulē. Vienīgais minuss bija tās iebuktētais sāns un nedaudz ieplaisājušais stikls. Mana balss skanēja tik izsmējīgi un nešpetni, ka runātāja sejai tūlīt pat pārslidēja tāda kā ēna. "Nu, labi," vadītājs beidzot piekāpās. Balss jautās sašutums par tādu apvainojumu. "Bet sakiet, lūdzu, vai tur būs iespējams jūs abas satikt? Uzlūgt uz kādu deju? Nepazudīsiet? Neaizbēgsiet?" Nedaudz

izbrīnīti palūkojos runātāja sejā. Nezinu kāpēc, bet šai brīdī pamanīju, ka viņš ir ļoti pievilcīgs. "Nu tad - tiksimies disenē!" Un mašīna lēni aizbrauca uz jūras pusi. "Ejam!" Zane nepacietīgi parāva mani aiz rokas. "Pagaidi!" atturēju viņu. "Man briesmīgi uz krūmiņiem vajag." "Bet, Inga!" Zane nebija ar mieru. "Ja nu viņi aizbrauc? Aiziet ar citām?" "Nē, man vajag," paliku pie sava un zibenīgi ātri nozudu aiz ceriņu pudura.

Diskotēka Asaru "Kalniņos" ritēja pilnā sparā. Daudzi dejoja, dažs klaiņoja apkārt, vienkārši tāpat sarunādamies. Mēs ar Zani sēdējām netālu no ieejas apmales un, šādus tādus niekus pārspriedamas, noraudzījāmies garāmgājējos. Garastāvoklis nebija no spožajiem. Maciņš tukšs, kabatās - ne santīma, par iekšā tikšanu nebija ko domāt. "Inga, iesim uz mājām," Zane negaidot ierunājās. "Iesim gar jūras malu. Te tāpat nav ko darīt, pēc pāris stundām viss beigsies. Garlaicīgi un vēsi." "Nē, beidz nu runāt mulķības. Atkal kāda nevēlama persona uzbāzīsies ar savu sabiedrību. Divatā es vairs neiešu. Var notikt kas sliktas. Ne jau vienmēr palaimējas. Iesim barā ar visiem un - uz staciju. Ja?" Zane dūsmīgi novērsās. Tomēr prom negāja. "Paklau, zini ko - vajadzētu kādam paprasīt, kāds šeit zīmogs. Varbūt līdzīgi un tad jau varētu mēģināt iesprukt par velti." "Neizdosies," Zane īgni novilkā. Kļuva vēl nerunīgāka. Pamazām klāt zagās aukstums. Arī man palika skumji. Domīgi paraudzījies debesis.

Piepeši kāds pienāca man pavisam tuvu klāt un sacīja: "Sveiki!" Jautājoši palūkojos uz traucētāja pusi. Tas bija viņš! Puisis mašīnā. "Čau!" atņēmu sveicienu. Veltas cerības! Mans zīmogs bija tumši zils, bet puisim uz rokas - sarkans, gandrīz pat rozā. Skumji nopūtos. "Varbūt iepazīsimies?" puisis jautri pavaicāja. "Jā," pasmaidīju. "Sandis," un sniedza man roku. "Inga," savukārt sacīju es. "Un tā ir Zane, mana draudzene," piegrūdu viņas elkonim. Meitene palūkojās jauneklī. Viņš - viņa. Tad no jauna pievērsās man. "Ko stāvat tādas skumīgas? Vai tad dejojot nemaz negribas?" tas izskanēja kā aicinājums. Šaubīdamās ielūkojos Sanda sejā. Viņa acis smējās. "Gribas gan," sacīju. "Nāc, ejam!" puisis saņēma mani aiz rokas. Uzsmaidīja. "Jā, bet...," paraudzījies uz savu roku. Zils zīmogs. Bet citiem - sarkans. "Nekas neizdosies," skumji novilkā. "Zini, beidz ākstīties. Nāc, es tev izmaksāšu." Spējš smaidis izrotāja manu seju. Puisis galanti palaida mani pa priekšu. Pie kases nevilšus atskatījies un pamanīju Zani. Viņa skumīgi nolūkojās, kā pazūdu jauniešu

drūzmā. "Nē, Sandi, es neiešu," spēji sacīju un apstājos. "Kas tad nu?" puisis pirmajā brīdī mani nesaprata. "Kā tu domā - lai es atstāju draudzeni vienu?" ar galvu pamāju uz Zanes pusi. Sandis dziļi un nopietni ielūkojās man acīs. Šķita, puisis kaut ko apsver. "Es šodien esmu devīgs," pēc brīža sacīja, "sauc draudzeni šurp!" "Zane-ē!" priecīgs sauciens pārskrēja lūpām. Viņa jautājoši paskatījās uz mūsu pusi. "Nāc pie mums," pamāju. Meitene paklausīja aicinājumam. "Ejam," paņēmu viņu aiz rokas. Sandis no jauna palūkojās mani.

Tā bija neatkārtojama, brīnišķīga dejošana. Nakts valgaiss gaiss apņēma mūs no galvas līdz kājām un liegi glāstīja deniņus, pieri, vaigus. Dejas. Dejas naktī. Gluži kā Gata Stūrnieka dziesmā: "Sapnī tu nāc un dejot sāc..." Bet - tas nebija sapnis, tā bija realitāte. Piekļājis puisis dejoja ar mani, un es jutu, kā viegli slīdu mūzikas ritmā. Izjusti, nepiespiesti.

Piepeši Sandis pienāca man pavisam tuvu klāt. Atkal ieskatījās acīs un, aiz rokas saņēmis, sacīja: "Atvaino, Inga, bet es piecus gadus neesmu bijis disenē, ir jau aizmirsies, kā jādejo. Bet tu... tu dejoj vienkārši lieliski." "Ej nu ej, Sandi," iesmējies, "uz tevi skatoties, nemaz nešķiet, ka tik sen neesi dejojis." Brīdī neuzkritoši vēroju, kā puisis dejo. Man tas patika. Pat ļoti. Pēc mirkļa piedejoju viņam pavisam tuvu klāt un, pieskārusies elkonim, sacīju: "Zini, tev labi sanāk. Tikai rokas gan kabatās neliec. Atvaino, ka aizraudu." Sandis spēji pasmaidīja.

Piepeši manu uzmanību saistīja blakus dejojošā meitene. Vai patiesi tā... "Zane!" piegāju viņai klāt. "Čau! Brīnišķīgi sanāca, vai ne?" Zane pasmaidīja. "Skaties!" Sandis bija pienācis mums pavisam tuvu klāt. Brīdī, kad pagriezu galvu uz viņa pusi, puisa roka uzsita uz pleca Zanes partnerim: "Sveiks, vecīt!" Vēl lielāka jautrība pārņēma mūsu četratni. Dejojām līdz nemaņai. Beidzot jau šķita, ka tūlīt, tūlīt nokritīšu no kājām. Paskatījos pulkstenī. Pāri četriem. Bijām dejujuši vairāk nekā stundu. Sandis, izmantodams deju starplaiku, pienāca man klāt. "Vai dzert nevēlies? Aiziesim uz bāriņu!" puisis saņēma ap pleciem. "Okey!" piekritu. "Ei, jūs tur!" viņš uzsauca Zanei un savam draugam. "Vai nevēlaties mums piebiedroties? Ejam uz bāriņu." Šis priekšlikums tika pieņemts ar prieku.

Taču ilgi mēs tur neuzturējāmies. Pavisam klusi, neviena nemanīti, izlavījāmies laukā un devāmies uz jūras pusi. Beidzot palikām tikai divatā. Vēl daži pāriši klaiņoja krastmalā. Vairāk neviena. Mūsu balsis savijās viena ar otru, sirdis izjuta bezgalīgu tuvību. Nekad neviens cilvēks nebija izraisījis mani šīs brīnumainās jūtas. Divaino strāvājumu divu sirdžu starpā. Vienīgi - Aigars. Bet tas bija tik sen! Kā ieklausīdamās

Sandi, aizvēru acis. Aigara tēls bija aizpeldējis tālu, tālu tumsā un aizmirstībā. Tas nemaz netraucēja mani iedziļināties Sandi, izjust viņa brīnumaino tuvumu. Ainārs? Tikai vienu vienīgu reizi viņš izraisīja mani līdzīgas izjūtas. Bet - tām nebija dzirksts. Tās istās uguntiņas. Aināra muļķīgā nevēlēšanās mani kaut kur aizvest, kā arī biežā, mistiskā pazušana bez brīdināšanas to izjauca. Nodzēsa kā ūdens nodzēš uguni. Sandis... Atkal atvēru acis, ielūkojos viņa sejā. Puisis smaidīja. Šai brīdī jutos kā maza dūja, kas spēj lidot tālu, tālu. Es un Sandis. Šķita, puisi pazīstu jau kopš dzimšanas. Viņš tikai uz laiku bija aizgājis un nu atgriezies, lai paliktu kopā. Mūsu domas un uzskati saskanēja visur - mūzikā, teātrī, literatūrā...

Skandēja pēdējā dziesma. Viena no lēnajām - "An Engel". Dejojot uzliku galvu uz Sanda pleca. Jutu, kā puisa rokas vēl ciešāk aptvēra manu augumu kā nevēloties, lai aizeju. Kājas viegli, viegli slidēja pār nelidzēno dēļu grīdu. Uz pasaules tobrīd eksistēju tikai es un mans deju partneris.

Par lielu nožēlu mums abiem dziesma drīz vien beidzās. Ielūkojāmies viens otram acīs. "Nu ko, uz mājām, vai ne?" Skumji pasmaidīju. "Nāc, aizvedīšu!" Sekoju puisim. Netālu no mašīnas apstājāmies. "Paklau, meitenes," Sandis mums abām ar Zani sacīja, "varbūt nebrauksiet vēl uz mājām?" viņš turpināja. "Brauksim kaut kur patālāk pie dabas krūts saullēktu sagaidīt." Brīdī svārstījāmies. "Inga, ejam uz vilcienu!" Zane sacīja. "Bet meitenes," Sandis lūdzošā balsī viņu pārtrauca, "nu, kaut uz stundiņu." "Nē, nē!" Zane ne par ko nevēlējās piekrist. Jautājoši paskatījās mani. Nezinu kāpēc, bet kāda balss klusi čukstēja, lai pieņemtu Sanda priekšlikumu. "Paklau, Zane," parāvu viņu aiz rokas, "panāc šurp!"

Pagājušas nedaudz uz jūras pusi, apstājāmies. "Kāpēc tu nevēlies braukt?" pavaicāju. "Nē, tas būtu neprāts," viņa atteica. "Vai tu tam puisim uzticies?" "Zini, jā," atteicu. "Bet neprāts bija tad, kad tu pagājušā disenē divatā ar savu nepazīstamo kavalieri uz "Nakts pilsoņiem" kājām gāji. Divos naktī! Bet tagad ir rīts! Skaidrs? Toreiz bija daudz lielāks risks. Turklāt - es intuitīvi jutu, ka Sandis vienkārši grib ar mani ilgāk pabūt kopā." Zane nedaudz dūsmīgi palūkojās mani. "Jā, nemaz neskaties tā! Turklāt vienam no Sanda draugiem ir meitene līdz. Ejam!" Zane negribīgi sekoja.

"Nu, Inga, ko teiksi?" Sandis sagaidīja mani ar nepacietīgu smaidu uz lūpām. "Es sacīšu - brauciet! Kaut kur pie ūdeņiem saullēktu sagaidīt."

Mašīna rūkdama kratījās pa neapraktāmi grambaino ceļu. Beidzot Sandis neizturēja. "Velnis lai parauj, Inga, tevī mājo īsts tūrista gars! Kurp tu mūs esi atvedusi?" "Pie dabas

krūts, uz karjeriem. Redzi, neviena nav," sacīju un pagriezu galvu meža virzienā. "Skaties, stirniņa!" iesaucos. Visi kā viens palūkojās mežmalas virzienā. "Jā, patiesi," kāds iesaucās. Sandis uzjautrināts palūkojās mani. "Ahā, skaidri man tavi nodomi, mazā meža laumiņa!" Taču jau nākamajā brīdī viņš sašutis iesaucās: "Viss, man pietiek!" Noslāpējais motoru, puisis izkāpa no mašīnas, atstādams tās durvis vaļā. To pašu darīju arī es. Pārējie tūsnidami ņēmās pa aizmuguri. Beidzot vienam no viņiem izdevās attaisīt durvis, un viņi kā zirņi no pāksts izbira no mašīnas laukā. "Klau, puisī, kas gribēja peldēties?" iesaucos. Paskat, kā ūdens karjerā kūp! Kā uzsildīts! Tiešām, pāri ūdens plašajam klaidam pacēlās migla. "Rādi piemēru, mēs tev sekosim. Kā nekā - dāmām priekšroka," sacīja viens no Sanda draugiem. "Nē, nē, es jau nevēlējos peldēties. Un - man nav peldkostīma," atrunājos. "Ej pa pliko," Sandis skaļi iesmējās. "Šeit tevi tikai puisī no mašīnas var nolaupīt. Laivas nav." Viņš zināja par manu riskanto dēķu Usmas ezerā. "Nē, paldies, es vairs nevēlos būt ezera nāra." "Nu tad tu būsi meža laumiņa," puisis negaidot pacēla mani uz rokām un nesa uz mežmalas pusi. "Sandi, laid!" iespiedzos. "Dzirdi? Liec mani zemē! Sandi-ī..." Nekas nelidzēja. Mans kliedziens aizskandēja tālu, tālu. Pārējie jaunieši stāvēja un smējās. Arī Zane.

Bijām palikuši divi vien. Es un Sandis. Uzlecošā saule rotājās ūdens nemierīgajā spogulī. Sīki vilniši vizēdami sitās pret krastu "Cik romantiski," klusi nočukstēju. "Paklau, ejam peldēties. Tu un es. Divatā." "Ej nu ej, es taču neiešu plika," kautrīgi atbildēju. "Inga, ko tu... Gluži kā maza. Domā, es kailu sievieti neesmu redzējis? Mūsdienās tik daudz materiāla..." "Es neesmu citas," pārtraucu viņu. Sandis ielūkojās man acīs. Pasmaidīja. Viņa lūpas tuvojās manējām. Novērsos. Puisis saņēma manu zodu delnā un pagrieza ar seju pret sevi. "Inga, un kāpēc gan ne?" pavaicāja. "Tas ir aizspriedums - es pirmajā reizē nesķūpstos - vai arī kas cits?" Pasmaidīju, bet neko neatbildēju. Sandis sāka skūpstīt rokas, pieri, kaklu, vaigus. Viņa roka viegli glāstīja manus matus. Mana roka - viņa matus. Tie bija nedaudz līdzīgi manējiem. Arī viegli cirtaini, tikai tumšāki un biežāki. Ne tik maigi un mīksti. Piepeši man kļuva bezgala skumji. Jutu, ka arī Sandis aizies, izzudīs. Tāpat kā savā laikā Aigars. Taču es nevēlējos savus skūpstus izdalīt visiem pēc kārtas. Tā ne. Mana sirds pieprasīja kaut nedaudz tuvāk pazīt puisi. Tikai manam mīļotajam cilvēkam tie būtu veltīti no sirds, pilnīgi, sirsnīgi.

(Turpinājums sekos)

Sveicu visus LU aktīvos vieglatlētus un visus šī sporta veida karsējus Ziemassvētkos un Jaunajā gadā!

Kāds tad bijis šis gads mūsu sportistiem? Veiksmīgs! Deviņi vieglatlēti pārstāvējuši mūsu valsti dažāda ranga starptautiskās un mačsacensībās (E. Tēbelis, Ģ. Fogels, M. Alksnis,

A. Strīkis, K. Graudiņa, I. Ločmele, A. Gulbe un K. Suharevska). LU vieglatlētu starti atzinīgi novērtēti Latvijas vieglatlētikas savienībā.

Labākais no mūsējiem šogad noteikti bija E. Tēbelis. Egils labojis ne tikai 27 gadus veco Latvijas rekordu 400 m

barjerskrējienu, bet vienlaicīgi izpildīja olimpiskajām spēlēm nepieciešamo normatīvu, kas ļauj Egilam nākamgad piedalīties olimpiādē Atlantā. Bet būtiskākais, Tēbelis guvis ticību savām spējām, ka nākamgad rekords 400 m barjerskrējienu būs zem 50 sek.

Jāpriecājas par M. Alksņa un Ģ. Fogļa personiskajiem rekordiem, kuri sasniegti sezonas atbildīgās sacensībās. Jūtams, ka nākamgad šie

sportisti vēl uzlabos savus rezultātus.

Jau otro gadu I. Ločmele ir valsts labākā šķēpa metēja. Novēlam Ivetai, lai nākamgad tas lidotu vēl tālāk.

Nākamai sezonai nopietni gatavojas A. Gulbe. Aiga, lai izdodas Tev uzlabot LU rekordu augstlēkšanā!

Nākamgad Rīgā notiks Eiropas daudzciņnieku kausa izcīņas 1. grupai, kurā bez Latvijas piedalīsies vēl 12 valstu

atlēti, tātad K. Suharevska jāpieliek daudz pūļu, lai veiksmīgi pārstāvētu savu Valsti šajā forumā. Kā kandidāts tiek minēts arī U. Apškalējs. Lai veiksmē Jums daudzciņnieki!

Lai nākamajā, 1996. gadā, LU izlase būtu tikpat monolīta, ciņas spējīga un uzvaru gūstoša, kā šajā sezonā!

LU vieglatlētikas vecākais treneris V. BERNHARDS

LU izlases komanda ritmiskajā vingrošanā izcīna trešo vietu

1. decembrī jau piekto gadu Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijas jaunajā korpusā notika Emīlijas Krūmiņas kausa izcīņa ritmiskajā vingrošanā. Emīlija Krūmiņa bija viena no pirmajām sievietēm vingrošanas un mākslas vingrošanas dibinātājām Latvijā.

Kausa izcīņa risinājās divās daļās. Pirmajā daļā notika sacensības, kur pirmo un otro

vieta savstarpēji dalīja Rīgas Medicīnas akadēmija un Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija, bet trešo vietu izcīnīja Latvijas Universitātes ritmiskās vingrošanas izlases komanda. Sacensībās bija jāstartē ar diviem grupas vingrojumiem, no kuriem viens bija bez priekšmeta, bet otrs - ar priekšmetu. Priekšmeta izvēle bija neierobežota un izrā-

dījās, ka elastīgās saites, ko bija izvēlējušies Rīgas Medicīnas akadēmijas komanda, ļoti interesanti var izmantot kā rekvizītus arī ritmiskās vingrošanas sacensībās.

Pasākuma otrajā daļā ar paraugdemonstrējumiem uzstājās viesi no Lietuvas un Latvijas labākās vingrotājas. Vingrojumu ar bumbu rādīja četrkārtējā Latvijas Republikas čempione mā-

slas vingrošanā, Latvijas Universitātes Ekonomikas fakultātes studente Ieva Šņēzkova.

Lai arī LU komanda ieguva 3. vietu - skatītāju simpātijas piederēja LU vingrotājam, jo priekšnesums tiešām bija jauks.

Filoloģijas fakultātes I kursa studente SANTA MARTINSONE

Mežaparkā valdīja handbols

1. decembrī jaunajā Mežaparka sporta kompleksā notika handbola diena.

Piedalījās 99 dalībnieki - sešas sievietes un sešas vīriešu

komandas.

Vīriešu grupā par 1. vietu cīnījās Veselības un sporta izglītības un biznesa vadības specialitātes I kursa brašūli.

Sieviešu grupā - arī Veselības un sporta izglītības un Vēstures un filozofijas fakultātes II kursa sportistes. Pārliecinošu uzvaru guva, protams,

Veselības un sporta izglītības specialitātes studenti un studentes, kas uzvarētāji ir arī kopvērtējumā. Aiz viņiem rindojas Vēstures un filozofijas, tālāk Fizikas un matemātikas

fakultātes studenti. Tālāk neieņims.

Sacensības vadīja handbola specializācijas studentes Jeļena Fjodorova, Skaidrite Dekse un Vita Šķēle.

JAUANO

SEZONU

UZSĀKOT!

Latvijas galda tenisa federācijas sacensību kalendārs mūsu sportistus sevišķi nelutina, tāpēc atliek pašiem būt aktīvākiem un rīkot jaunas sacensības. Pirmo reizi s/k "Universitātes Sports", (tālāk "US") rīkoja jaunās sezonas atklātās sacensības. Šāda veida sacensības tiek rīkotas pirmo reizi, un, kā sacīt, mērķis attaisnoja līdzekļus.

Sacensību dalībnieki bija ieradusies pat no kaimiņrepublikas - Lietuvas pilsētas - Mažeikiem (tas bija liels ieguvums, jo ļoti svarīgi mūsējiem bija uzspēlēt tieši ar citu valstu spēlētājiem), tāpat bija ieradusies galda tenisti no Tukuma, Dobeles, Iecavas un Cēsīm, nerunājot par rīdziniekiem. Kopskaitā 47 dalībnieki.

Sacensībām bija raksturīgas tas, ka visi spēlētāji: vīrieši, sievietes, jaunieši un jaunietes spēlēja vienā grupā. Tas deva iespēju spēkos vājākiem spēlēt ar republikas elites spēlētājiem. Sacensībās nepiedalījās vienīgi vairākkārtējais repub-

likas čempions, mūsu augstskolas students S. Vasiļjevs, kurš patlaban ir ārzemēs, bet pārējie republikas labākie startēja šajās sacensībās. Tātad, ne vien kvantitāte, bet arī kvalitāte.

Jau ceturtdaļfinālā mūsu students U. Šāvējs, kurš pārspēja V. Tolkačovu, nesen atgriezās no Amerikas, kur viņš kādā klubā strādāja par treneri. V. Tolkačovs nesen notikušajos turnīros Pērnavā un Tallinā bija izcīnījis 2. vietu. Tāpat U. Šāvējs veiksmīgi pusfinālā ar 2:1 pārspēja Lietuvas - Mažeikū pilsētas labāko - J. Norkusu. Fināls piederēja mūsējiem, kur G. Rūsis pārspēja labi pazīstamo U. Šāvēju, bet 3. vietu izcīnīja lietuvietis J. Norkuss, kurš spraigā mačā ar 2:1 pārspēja mūsu republikas čempioni I. Jozepsoni. Pārējo mūsējo sniegums tīri rudenīgs, kā jau pirmajās sacensībās pēc vasaras atpūtas. Tāpat ar pārsveiguma balvām tika apbalvoti labākie jaunieši un jaunietes un visi finālu uzvarētāji. Tie-

šām turnīrs bija izdevies.

Pēc šīm sacensībām notika republikas junioru meistarsacīkstes, kur 12 spēlētāji sacentās pēc "riņķa" sistēmas. Šo sacensību dalībniekiem bija noteikts vecuma ierobežojums - 20 gadi un jaunāki. No LU startēja vienīgi 1. kursa students Jānis Zicāns, kurš iepriekšējā turnīrā dabūja 7. - 8. vietu. Diemžēl izcīnīta 2. vieta vien spēlē nav uzskatāma par panākumu, jo republikas reitingā no startējošiem viņš bija pārliecinoši pirmais. Uzvarot šo sacensību uzvarētāju V. Pučkoru no Daugavpils, J. Zicāns palika otrais, jo zaudēja jaunākajam sacensību dalībniekam, vienpadsmit gadus vecajam R. Mencim, un jau pieredzes bagātājam U. Kapelleram no Liepājas. Tas, kas tika zaudēts vienspēlēs, tika atgūts dubultspēlēs. Kopā ar U. Kapelleru, J. Zicāns kļuva par uzvarētāju vīriešu dubultspēlē. Arī ar liepājnieci S. Sveili (arī palika otrā), viņi guva uzvaru jauktajā dubultspēlē.

Galda tenisā notiek ne vien sacensības, bet arī aktīvi treniņi K. Valdemāra ielā 48 (LU Ķīmijas fakultātes sporta zālē). Šeit tika kosmētiski izremontēta galda tenisa zāle, kā arī šajā un sporta spēļu zālē *nomainītas dienas gaismas spuldzes* pret jaunām un pielikti klāt vēl papildus gaismas ķermeņi. Šeit drīzumā notiks gan Rīgas pieaugušo čempionāts, gan Latvijas Universitātes sacensības galda tenisā. Liels paldies jāsaka Zavadskas kundzei par iejūtību un atsaucību, kā arī s/k "US" priekšsēdim J. Melbārdim par padomu un aktivitātēm. Atliek vienīgi strādāt un rīkot vēl vairāk sacensību.

GENĀDIJS KARTUZOVS, LU galda tenisa sekcijas treneris

LU Universitātes Sports Lielās balvas izcīņa galda tenisā notika 28. novembrī. Sacensībās piedalījās 36 studen-

tes un 47 studenti. Šāda piekrišana mazās bumbiņas spēlēšanai vēl nebija pieredzēta līdzīgās sacensībās. Koplākais dalībnieku skaits bija no Veselības un Sporta izglītības specialitātes studentiem - 30; Fizikas un matemātikas - 14; Vēstures un filozofijas - 8, no Vadības un ekonomiskās informātikas fakultātes - bija 8 studenti.

Sacensībās piedalījās arī divi maģistri - Lelde Engēle no Bioloģijas fakultātes un Jānis Eglīte no Vēstures un filozofijas f. Labākās sievietes grupā - Justīne Ķīse un Līga Buševica - Vēstures un filozofijas f.; Baiba Caune - Svešvalodu f. un Lelde Engēle - Bioloģijas fak.

Vīriešu grupā - Mārcis Risbergs, Jānis Ozerskis - Fizikas un matemātikas fakultāte; Jānis Eglīte - Vēstures un filozofijas f.; Uldis Šteinbergs - Fizikas un matemātikas f. un Ģirts Mūrnieks - Juridiskā f.

Līdzvērotājs - EGILS RUBENIS

LATVIJAS OLIMPISKĀ AKADĒMIJA GRIEKIJĀ

Olimpiskā Akadēmija ir kultūras institūts, kas nodarbojas ar olimpiskās idejas zinātnisku pamatošanu un olimpiskā gara popularizēšanu. Tā savu darbību uzsāka 1961. gadā senajā olimpisko spēļu pilsētā Olimpijā.

Turp uz LOA 5. izbraukuma sesiju devās ap 65 cilvēku liela delegācija. Divstāvu "Neoplana" autobusa pasažieri pamatā bija LOA vadība, LOK pārstāvji, sporta veidu federāciju vadība un studenti no LSPA, RTU, LU, kā arī divi mākslas konkursa par sportu uzvarētāji no Rozentāla Mākslas skolas. No LU brāļi Jānis Eglīte (2. kursa politoloģijas maģistrants - visu četru iepriekšējo LOA dalībnieks) un Maris Eglīte (1. kursa ģeogrāfs - neklātienē - šo rindu autors).

Latvijā OA radās 80. gadu beigās. Tās darbība ir vērsta uz olimpiskā gara popularizē-

tišana, kur sporta sacensības varēja palīdzēt veidot daudzas pozitīvas rakstura īpašības katrā to dalībniekā. Pēc Anglijas un Amerikas apmeklējumiem, kur organizētā sporta virzītāji ir studenti, Pjērs Francijā kļiedē aizspriedumu, ka sports tikai grauj disciplīnu un traucē mācībām.

Mūsu oficiālā programma sākas ar atklāšanas sapulci 19. septembra pēcpusdienā. Tajā Starptautiskās OA dekāns K. Georgiadiš izklāstīja ar LOA vēsturi, ar tās darbību saistītos jautājumus. Tika pacelts LOA karogs un nolikts vainags pie obeliska Pjēram de Kubertēnam, kurā apglabāta ir viņa sirds.

Tā kā Akadēmijā

dažādus muzejus un pēc interesēm apceļojām veikalus.

Par tirgošanos Griekijā jāatzīmē sekojošais; šeit var kaulēties un pat vietām panākt pirkuma cenas pazeminājumu par trešdaļu, vai pat uz pusi, vairumā veikalu pārdevēji paši pie durvīm tevi aicina iekšā, kā arī ir iespēja vērot pat desmitkārtīgu cenu amplitūdu vienai precei, kas ir atkarībā no veikala atrašanās tuvuma tūrisma objektiem.

Veroties

palikušajās drupās no bijušās vareņības, rodas prātojumi, ka viss ir mainīgs, ka jācenšas dzīvot tagadnē, gūstot apmierinājumu sev un sagādājot prieku citiem.

Olimpijā no 776. g. p.m.ē. līdz 394. g. m.ē., ik pēc četriem gadiem, notika spēles (tās veltītas Zevam un kā balvu šeit saņēma olīvvainagu), un šis cikls

iegūva olimpiskā cikla nosaukumu. Bet līdzās ik gadu dažādās vietās notika Heraklita (par godu varonim Heraklam), Nemejas (veltītas arī Zevam un otrās pēc nozīmes, kā balvu šeit saņēma pētersīļu vainagu) un Panatēnas spēles (par godu Atēnai), kā arī Istmas (par godu Poseidonam, kā balvu pasniedzot priēžu zaru vainagu), un Pītiskās spēles (Delfos, par godu Apollonam kā balvu pasniedzot lauru vainagu).

Nedaudz par sportisko aspektu šajās, pamatā reliģiskajās un mitoloģiskajās spēlēs. Pirmajās 13 olimpiādēs bija tikai vienas stadijas skrējiens (192 m), tad 2 stadiju skrējiens, 14. spēlēs 12 stadiju (4,5 km) stafetes skrējiens ar četriem izlozētiem dalībniekiem, 708. g. p.m.ē. klāt nāca pieciņa un laušanās. Tad bokss, kaujas ratu vadīšana un skrējiens pilnā apbruņojumā.

Beidzot tikai atgādināšu olimpisko credo: "Svarīgākais olimpiskajās spēlēs ir nevis uzvarēt, bet piedalīties. Tāpat kā svarīgākais ir nevis triumfs, bet ciņa. Būtiskākais ir nevis uzvarēt, bet labi cīnīties."

*Jūsu olimpiskais entuziasts
MARIS EGLĪTE*

šanu. It īpaši studentijas vidū, jo 4. OA sesiju dalībnieku īpatsvaru sastādīja studentija. 1. - Aizkrauklē 1989., 2. - Sporta muzejā 1991., 3. - Jelgavā, LLU 1992. un 3. - "Ronīšos", RTU 1994. gadā. Atzīmējama te būtu LOA skaistā tradīcija - nacionālo biedrību bērnu olimpiskās spēles. Protams, ka LOA darbība tieši skar gan sportistus olimpniešus, gan sporta organizatorus, pārsvarā tieši izglītojošā plāksnē.

Ieklausīsimies paša Pjēra de Kubertēna (4.01. 1863. - 2.09. 1937.), gan Olimpiskās kustības dibinātāja, gan Olimpiskās akadēmijas idejas tēva vārdos: "Olimpiskā ideja ir apzināti vērsta uz to, lai nodrošinātu līdzsvaru starp prātu un ķermeni, jo tā ir ideja, kas mēģina sakoncentrēt mirdzošā starā visas cilvēka pilnveidošanā nepieciešamās morālās vērtības."

Barons de Kubertēns jau 17 gadu vecumā sāka rūpīgi pētīt, kā pārvarēt franču tautas vājumu tās mēģinājumu atgūt zaudētās cerības un pašcieņu pēc Francijas-Prūsijas kara. Risinājums - individualitātes attī-

atrodas volejbola, basketbola laukumā, tenisa korti un baseins, tad tos izmantojām gan sacensībām ar vācu studentijas delegāciju, gan savstarpējām spēlēm un atpūtai. Ik vakaru skatījāmies filmu par olimpisko kustību. No šiem kadriem strāvoja gan uzvaras un dalības prieks, gan draudzības gars, gan sporta prasmju attīstība, kuru visu it kā no malas sirsniņām acīm vēroja pats Kubertēna kunga tēls.

Kultūras programmas ietvaros, Anmaņa kungs un abi Rozentāla skolas audzēkņi izveidoja zīmējumu un gleznu izstādi un pēcāk notika mūsu dāmu skaistumkonkurss. Protams, ka apmeklējām Olimpisko spēļu muzeju un Olimpijas kompleksa drupas, kā arī izrakumiem veltīto muzeju.

Olimpijā mēs brīvo laiku veltījām pilsētas apmeklējumiem un peldēm baseinā, jo bijām iebraukuši tajos tropos, t. i., atgriezušies jūlijā, tikai apkārt bija palmas, alvejas, cipreses un dažādi ziedoši krūmi, kā arī koki ar zaļiem apelsīniem.

Pēcāk divas ar pusi dienas pavadījām Atēnās, kur apskatījām Akropoli (ISIC kartes īpašniekiem par velti, pārējiem ap Ls 5,-),

KONKURSS

NOSLĒPUMAINĀ DĀVANA

3. kārtā

Paldies ANRIJAM, kas nepadodas, par viņa balsi "UA" atbalstam. Zīmējums arī ir jauks. Pēc divām kārtām viņš iegūst 4,5 punktus.

Uģis Inka no Fizikas un matemātikas fakultātes šoreiz saņem tikai 1 punktu.

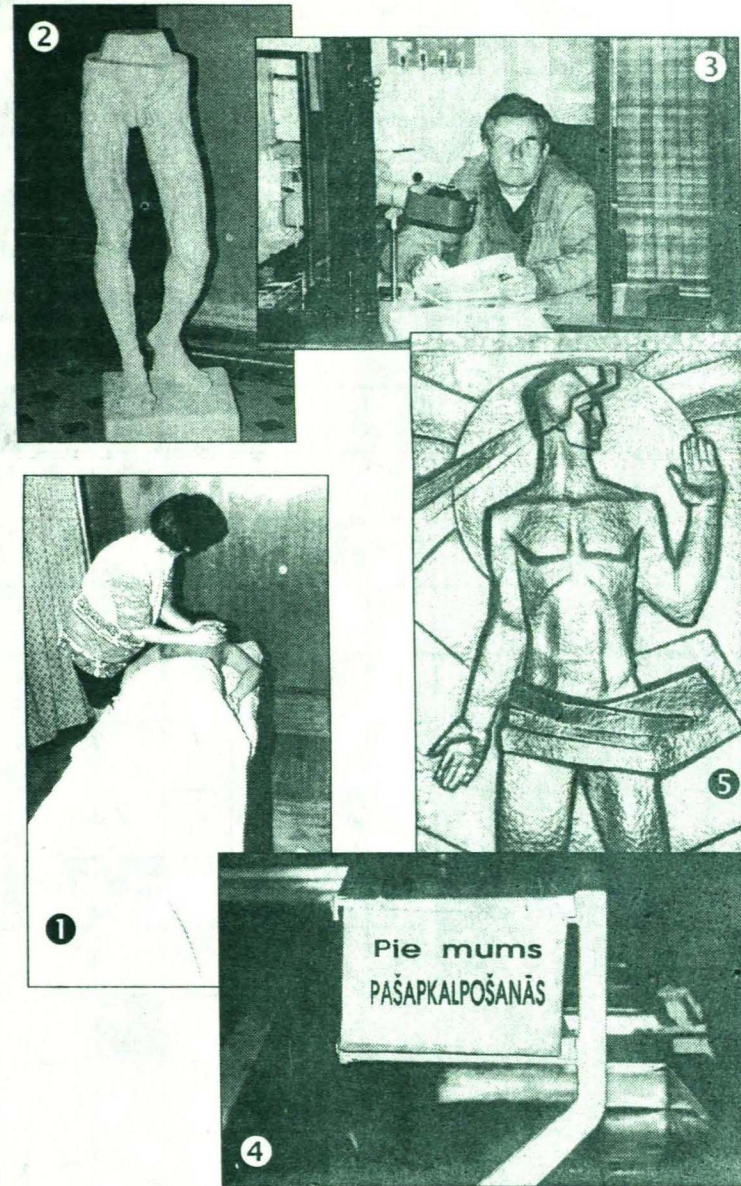
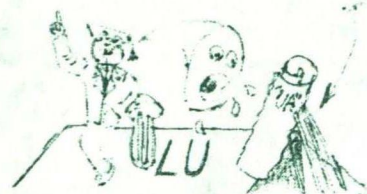
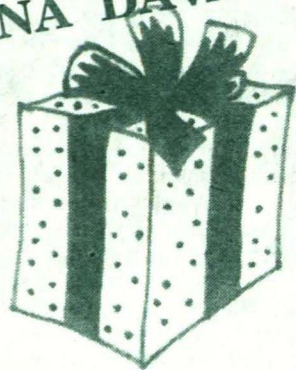
Juris Vēmanis, Gints Plivna un Arvis Birkmanis saņem katrs pa diviem punktiem. Visi trīs ir kļūdījušies, nepareizi nosaucot statujas atrašanās vietu. Jākustina kājiņas. Pēc divām kārtām viņu kontā 3,5 punkti.

2. kārtas pareizās atbildes

1. b) bibliotēkas jaunais un vecais nosaukums; ZB - Zinātniskā bibliotēka;

2. b) GRAND PRIX ieguvēju pārstāve no Medicīnas akadēmijas Studentu dienās '95;

3. b) Brīvības bulvārī 32.

1. Kur var vērot šādu situāciju: sporto, pēc tam izmasē muskulišus, pasildās somu pirti, var izmēģināt arī zemūdens masāžas, gan kas uzbudina, gan kas nomierina - studentiem gandrīz viss par brīvu:

- RTU Ķīpsalas peldbaseina tuvumā;
- LU Veselības un rehabilitācijas centrā, Aspazijas bulv. 5;
- Jūrmalā, sanatorijā "Vaivari".

2. Kas tas ir?

- LU Bioloģijas fakultātes antropoloģijas muzeja eksponāts,
- Medicīnas akadēmijas uzskates materiāls,
- Mākslas akadēmijas interjera neatņemama sastāvdaļa.

3. Kuras augstskolas studenti redz šo vīru visbiežāk?

- LU Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes,
- RTU Inženierekonomikas fakultātes,
- Kultūras akadēmijas.

4. Vai šī izkārtne atrodas

- RTU galvenās ēkas ēdamzālē,
- LU mācībspēku ēdnīcā,
- Mākslas akadēmijas kafejnīcā.

5. Ko šis metāla vīrietis sveicina?

- RTU Aparātu būves un automatizācijas fakultātes studentus,
- Mākslas akadēmijas metālkalumu muzeja apmeklētājus,
- Medicīnas akadēmijas farmakognozijas katedras apmeklētājus.

PAZIŅOJUMS
ZIEDOTĀJIEM

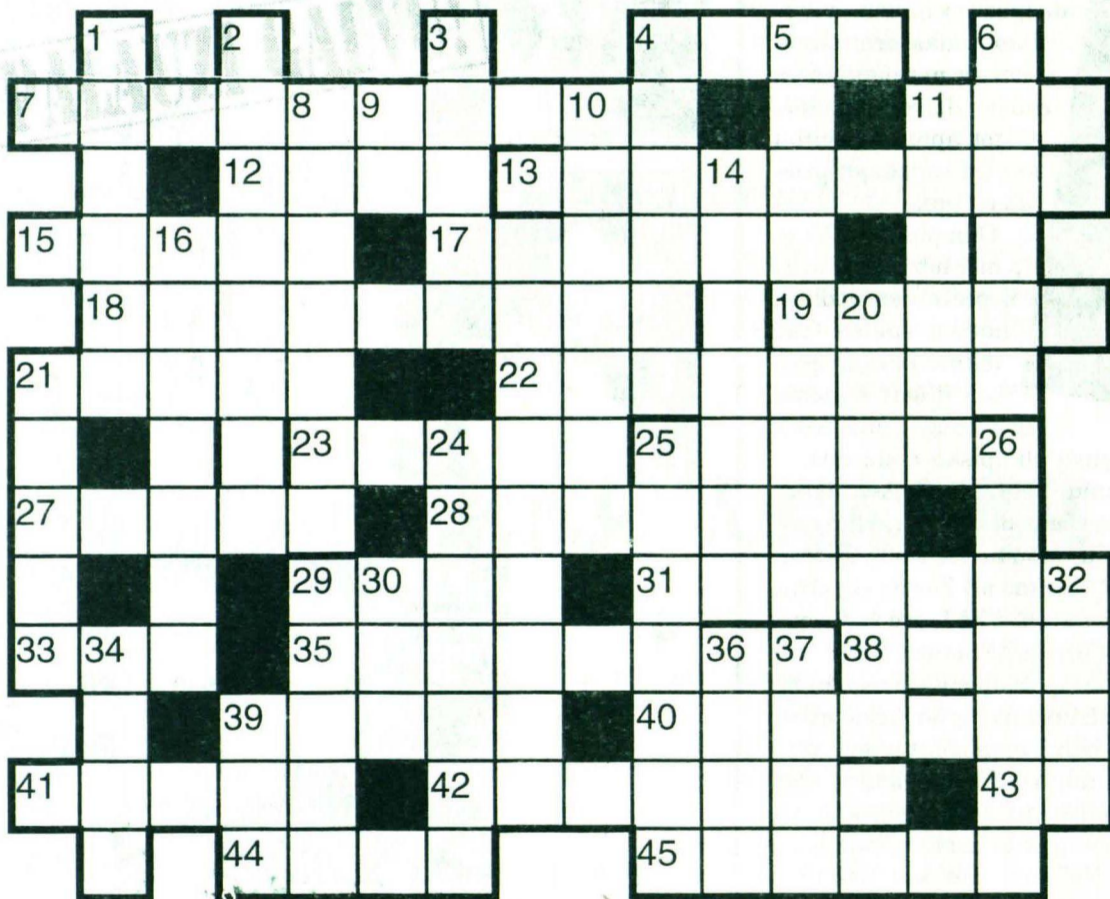
Kad 1989. gadā nodibināju savā mirušā dzīvesbiedra vēsturnieka Edgara Andersona piemiņai veļtito stipendiju fondu, biju to domājusi Baltijas vēsturi ārzemēs studējošajiem studentiem no Latvijas. Lai ziedotāji man piedod, ka pēc Latvijas valsts atjaunošanās un prioritāšu maiņām esmu pārkārtojusi stipendiju noteikumus, piemērojoties aktualitātēm.

Jaunie noteikumi paredz stipendiju piešķiršanu Latvijas Universitātes studentiem ar fiziskiem traucējumiem - invalīdiem un bāreņiem. Tiem ir jābūt Latvijas pilsoņiem, bet fakultātes izvēle nav noteicošā stipendiāta izraudzīšanā. Noguldījuma dividendes kā gadskārtējās stipendijas LŪ izsniegs sekmīgākajiem grūtos dzīves apstākļos nonākušajiem studentiem. Šī gada 11. aprīlī prorektora v. i. Dr. A. Simanovskis pasniedza pirmās četras stipendijas 100 dolāru apmērā katram no četriem studentiem. No tiem trīs bija ar fiziskiem traucējumiem un viens bārenis.

Draugu un Andersona ģimenes saziēdotais stipendiju fonda kapitāls ir noguldīts latviešu kredītsabiedrībā; tās adrese: Latvian Cleveland Credit Union, Inc., P. O. Box 770706, Lakewood, OH 44107. Aicinu tautiešus, kam rūp šo skarbākās dzīves piemeklēto, bet nesalauzto studentu izglītības atbalstīšana, pievienoties šim fondam. Latvijā izsniegtās stipendijas ir ļoti minimālas un dažreiz līdzekļu trūkuma dēļ studijas ir jāpārtrauc. Ziedojumu čeki adresējami ALA ar piezīmi: "For Edgar Anderson Scholarship Fund"; adrese: 400 Hurley Ave., Rockville, MD 20849. Dāvinājums ir apliekams ar ienākuma nodokļiem.

Sadarbība ar LŪ vadību ir bijusi vairāk nekā apmierinoša. Konkrēto stipendiju saņemšanu apliecina atsūtītie studentu paraksti, kā arī silti pateicības vārdi. "Universitātes Avīze" ir publicējusi vēsti par fonda nodibināšanu. - Sirsnīgs paldies visiem ziedotājiem!

LIGITA ANDERSONE,
"Laiks"

Sastādījis JĀNIS ZUTERS

HORIZONTĀLI. 4. Speciāli vāki. 7. Brīdis divreiz gadā. 11. Starptautiska organizācija. 12. Skuju koki vai krūmi. 13. Dāvanu maisa nesējs. 15. Sari. 17. Šaha figūra. 18. Latviešu flautiste. 19. Valsts Āfrikā. 21. Apdzīvota vieta Krāslavas rajonā. 22. Emocionālie iespaidi. 23. Japāna (angliski). 25. Sakopot, nogādāt. 27.

Nokrišņi. 28. Firma Rīgā. 29. Vācu rakstnieks (1877-1962). 31. Darīt to, ko pašreiz darāt. 33. Māksla (latīniski). 35. Riskants pasākums. 38. Untumi. 39. Krāmēt. 40. Sliežu ceļa balsts. 41. Apņemt. 42. Nīderlandei piederoša sala pie Venecuēlas krastiem. 43. Jupitera pavadoņi. 44. Vilkts. 45. Apdzīvota vieta Jelgavas rajonā.

VERTIKĀLI. 1. Sala personificējums folklorā. 2. Attālums starp zemi un transporta līdzekļa zemāko punktu. 3. Krūšutēls. 4. Rungas. 5. Valodas skaņa. 6. Nokrišņi. 8. Valsts Āfrikā. 9. Nots. 10. Specifiska valodas forma. 14. Auduma gabals aizklāšanai. 16. Nepatība. 20. P.Čaikovska operas varonis. 21. Striķis. 24. Paaiņināt. 25. Lielas platdabena laivas. 26. Vēsturisks novads Balkānu pussalā. 30. Sievietes vārds. 32. Vaska figūru muzeja īpašniece. 34. Ekstremitāte. 36. Pilsēta Bulgārijas ziemeļos. 37. Ejas. 39. Dedz.

PIEDĀVĀ

Katram intelligentam cilvēkam pašapziņu var celt māka doties **izjādēs ar zirgiem.** Tiek piedāvāta iespēja iegādāties abonementu, sākot ar Ls 8,- mēnesī un jūs individuāli apmācīs treneris.

Gaidām Grostonas ielā 6^a (vecajā Hipodromā). Tālrunis - 1-7240079.

LUTK

Jau 1952. gadā tika dibināta LŪ tūrisma sekcija, kuru vadīja Gvido Sakss. Pašlaik LUTK darbojas sekojošās sekcijas - kalnu, ūdens, slēpotāju, kājnieku (ģimeņu), velo, auto, speleo, orientēšanās, tūrisma un sporta inventāra nomas punkts un bibliotēka. Kluba prezidents A.Kozickis.

Latvijas Universitātes Tūristu klubs piedāvā ļoti dažādus atpūtas un tūrisma veidus par pieņemamām cenām. Jānis Lapselis - tūrisma instruktors, pastāstīja, ka pašlaik klubs organizē apmācības gan kalnu slēpošanā, gan ceļotājiem - kalnos kāpējiem.

Informāciju par Tūristu kluba piedāvāto var saņemt Raiņa bulvārī 19, 101. telpā vai pa tālruni 225298, kā arī Valmierā, kempingā "Baļi" pa tālruni 8-242 21861.

VĒLAS ĪRĒT

Divas kārtīgas studentes vēlas īrēt 1 istabas vai komunālo dzīvokli. Ne dārgāku par Ls 30,-. Pārdaugavā nepiedāvāt.

Telefons 7284488 pirm., otr., trešd., ceturtd. 1630-1730, piektdien 1000-1500, jautāt Aigu.

ŽURKAS GADS
(1936., 1948., 1960.,
1972.,
1984., 1996.)

IETEKME
UZ CITOS GADOS
DZIMUŠAJIEM

Ekonomējiet rezervēm. Šis gads labvēlīgs konserviem, ievārījumiem, iepirkumiem uz kredīta, aizņēmumiem, ieguldījumiem. Šis gads liekas labs finansiālajā jomā, bet slēpj sevī iespējamu trūkumu nākamajiem gadiem. Politikā - pārsteigumi, apvainojumi, tiesāšanās. Labvēlīgs gads literatūrai. Ja jūsu bērns dzimis ŽURKAS gadā, turklāt vasarā, viņš būs laimīgs.

ŽURKA - šajā gadā būs aizsargāta. Laimīga kā darījumos, tā mīlestībā. Ja viņa raksta romānu - lai iesniedz to izdevniecībā pirms gads būs beidzies.

VĒRSIS - lai izmanto šo gadu naudas atlikšanai. Šis ir labvēlīgs gads.

TĪĢERIS - var kavēt laiku, domājot par nākotni. Šis gads viņam šķiet garlaicīgs un nenes neko jaunu.

KAĶIS - lai uzmanās darījumos un neuzticās saviem draugiem. Šis var izrādīties nodevējš gads.

PŪĶIS - viņam labvēlīgs gads. Viņš var to izmantot, lai izdarītu ieguldījumus. Novēlam viņam ŽURKAS mīlestību.

ČUSKA - gads nedaudz vētrains, bet pārlieku nepatīkams tas varētu izvērsties. ČUSKA taču ir saprātīga.

ZIRGS - sliktis gads. ŽURKA darīs visu, lai ieriebtu viņam. Uzmanīgi ar mīlestības lietām.

KAZA - lai paliek laukos un paļaujas uz citu ieguldījumiem, tā kā pati tos nespēj iekrāt.

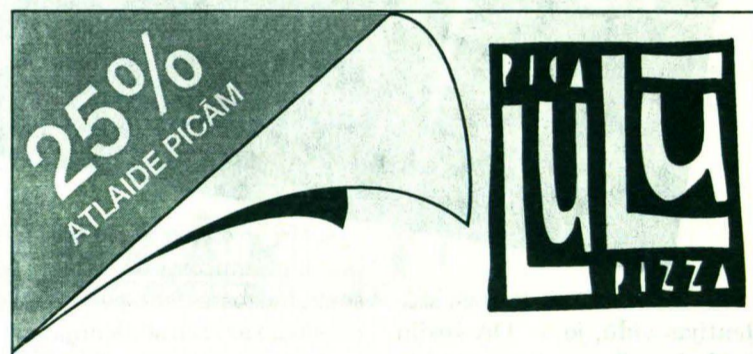
PĒRTIĶIS - lielisks gads. Viss viņam padosies. Bet, ja viņa iemīlēsies kādā ŽURKA, viņš būs laimīgākais PĒRTIĶIS pasaulē.

GAILIS - jābūt uzmanīgam attiecībā uz sliktām lietām. Šajā gadā viņam ir tieksme "sagrāmēt visas savas olas... svešā grozā".

SUNS - ieguldījumi viņu neinteresē, ja vien tie nav pārlieku labi. Vispār SUNS garlaikosies.

CŪKA - viņas lietas virzīsies spīdoši. Viņa var satikt mīlestību. CŪKAI šis ir pieauguma gads.

Peles gadā dzimušie cilvēki ne tikai paši ir visu mūžu laimīgi, bet sniedz laimi arī citiem. Vislabākā ir kopdzīve ar PŪKA, VĒRŠA vai PĒRTIĶA gadā dzimušajiem. Godīgi, enerģiski, ar spilgtu iztēli, izdomas bagāti, centīgi, godkārīgi un taupīgi. Ātri saskaišas, un vissliktākais ir tas, ka to nemēdz izrādīt. Asi reaģē uz visu, kas viņiem nepatīk.

"PICA LULŪ" tagad arī Āgenskalnā!

Uzrādot kuponu, Tev visas picas būs par 25% lētākas!

Āgenskalnā, Nometņu ielā 55

Derīgs līdz 1996. gada. 31. janvārim.

LŪ izdevniecība "UNIVERSITĀTES AVĪZE"

saliek grāmatas, brošūras, konspektus, veido vizītkartes ...

sagatavojam grāmatas izdošanai (tekstu literārā rediģēšana, korektūra, mākslinieciskais un datormakets) piedāvājam foto pakalpojumus, attēlu skanēšanu un apstrādi.

Mācībspēki un studenti, esam gatavi veidot jūsu ieceres pasaules UNI - PRESS limeni!

Adrese: Raiņa bulv.19, 110.t., tel. 222944.

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē: LINDA VAITS, GINTA LUKŠEVICA
Datorsalikumu veido: JĀNIS ZUTERS, NORMUNDS FEIERBERGS
Komerčajautājumus kārtro: ALDIS ZELMENIS

Adrese: Raiņa bulv.19, 110.telpa, Rīga, LV-1586
Tālrunis: 222944, fakss: 371-2-222944
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv.
Reģistrācijas apliecības Nr.535
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.